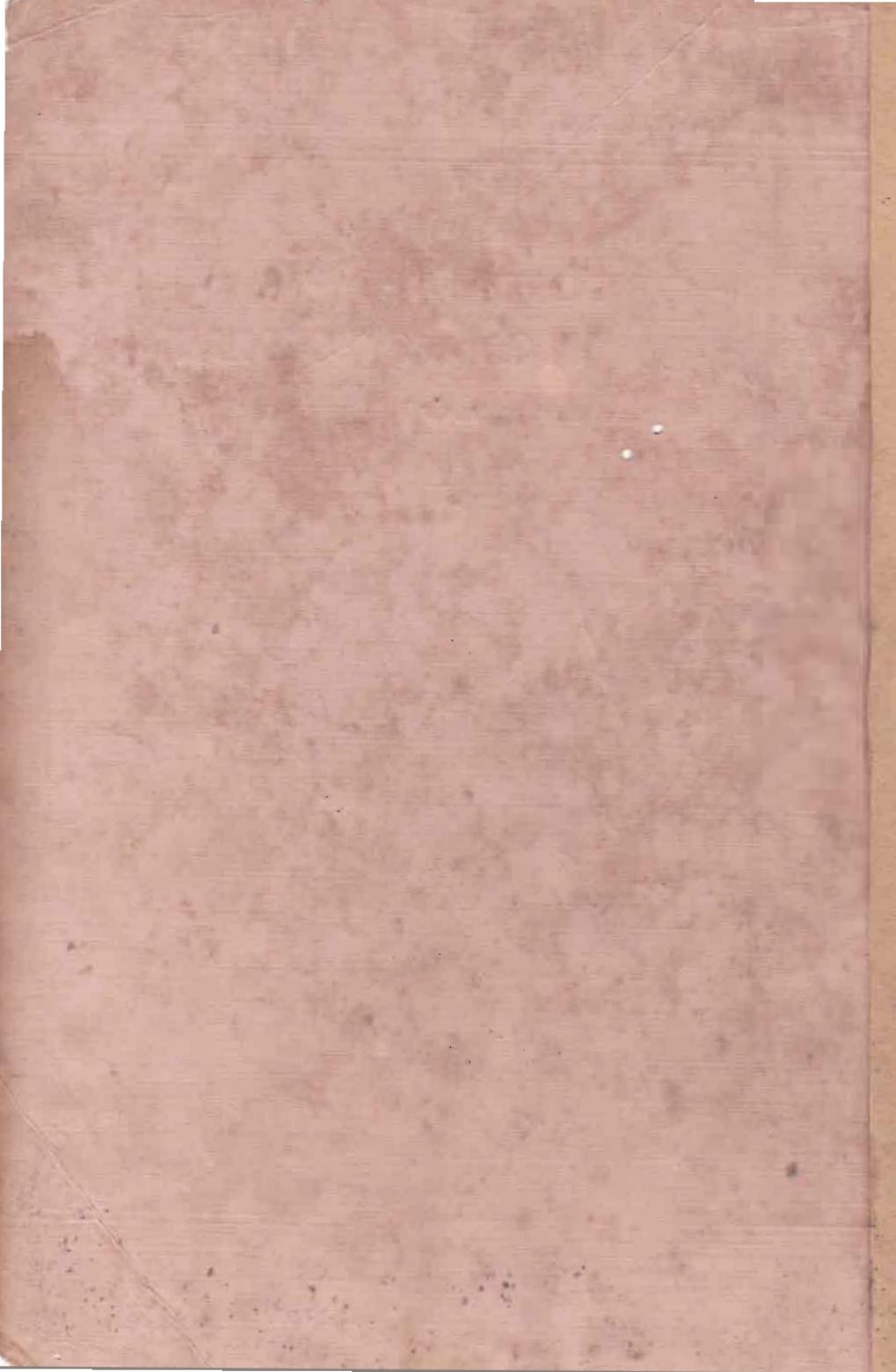

—

**குமரகுருபார் அருளிய
கந்தர் கலி வெண்பா**
(உதையுன்)

வடக்கத்தினு
பண்டித நா. சுலாம்பாம்
1955

—

செந்திலாண்டவன் துணை

குயரகுபரசுவாமிகள் அருளிச்செய்த
திருச்செந்தூர்க்

கந்தர் கலிவெண்பா

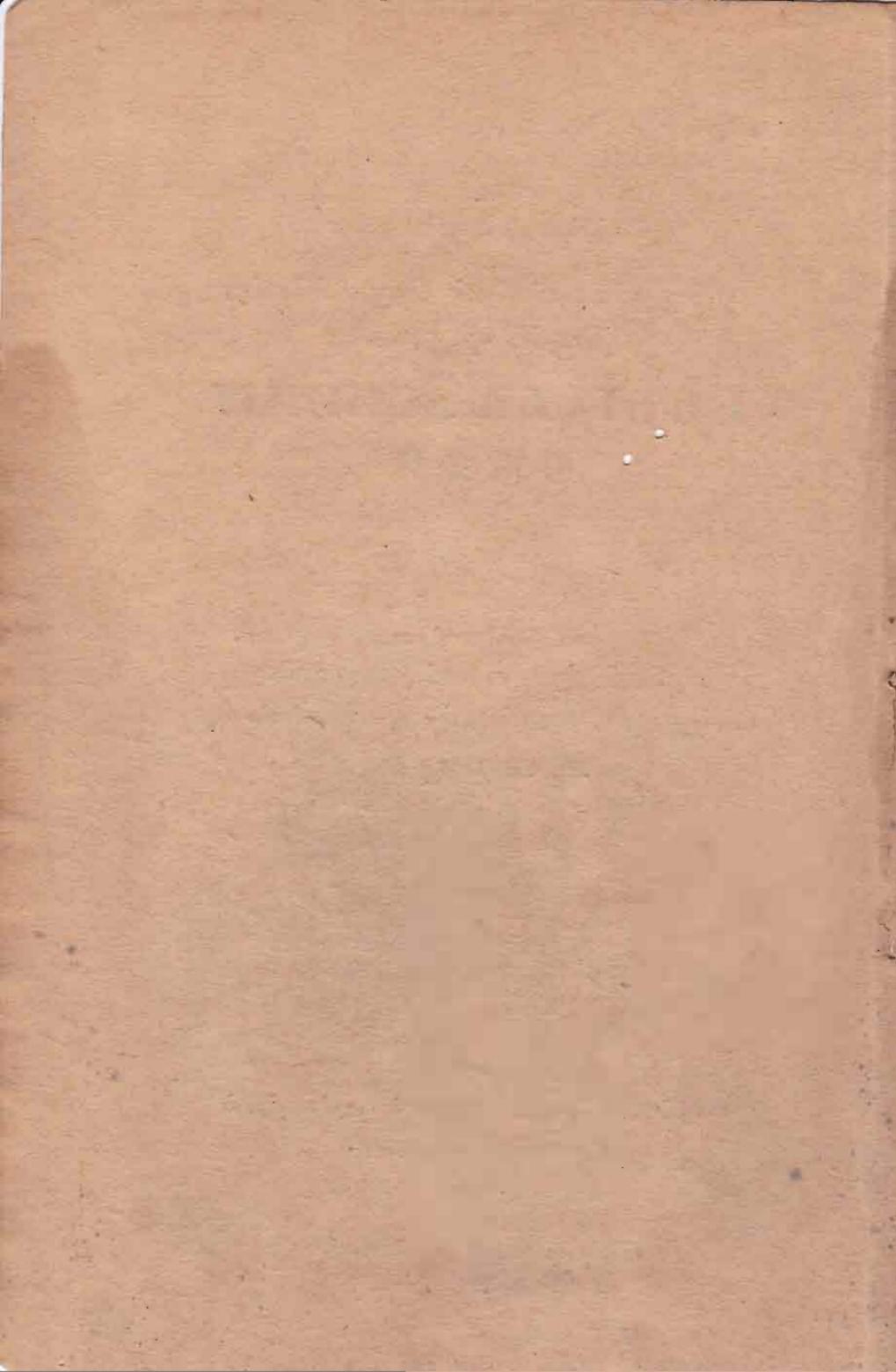
மூலமும்

வட்டுக்கோட்டை
வழக்கறிஞரும் சைவப்புலவருமாகிய
பண்டித நா. ஏகாம்பரம் அவர்கள் செய்த
உ. கூட்டும்

யாழ்ப்பாணம், இரங்குமாரன் அச்சகந்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

1955

பதிப்புரிமை ஆசிரியர்க்குரியது

எ.

2. ரிமைட்டர்

திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கவிதேங்பா
என்னும் இந்தாலுக்கு
என்னுற் செய்யப்பட்ட இவ்வுரையை
என து தமிழாசிரியராகிய
நவாவியூர்,

சௌவத் திருவாளர்,
க. சோமசுந்தரப் புலவர் அவர்கட்டு
ரிமையாக்குகின்றேன்.

சிறப்புப் பாயிரம்

வட்டுக்கோட்டை

விசுமாரி க. குருமுத்தி சிவாசாரியரவர்கள்
செய்தது.

ஆசிரியப்பா

உலகெலா மீன்ற திலகவா னுதலாள்
அரசியல் புரிந்த பொருளிஸ்ப் பொருளை
நாட்டினிற் கைலாச நகரினில் வாழ்ந்த
சண்முக சிகாமணிப் பண்புறு புலவன்
சிவகாம சுந்தரித் தேவியொ டியற்றிய
தவத்தினிற் பிறந்த புனிக்கொரு புலவனும்
குமரகு ரூபரத் தமிழ்மா முனிவன்
சீரலீல வாய்வரு சேயடி போற்றி
மூகை தீர்ந்த ஒகைசேர் கந்தர்
கவிவெண் பாவெனும் மலிசீர் நூற்குக்
கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டு முதலா
அமைத்தேத மின்றி யமையா யாவையும்
விளக்கியோர் விருத்தி யுரையினைச் செய்தான்
ஏழாம் நாட்டினில் விழுஷ்சீர் யாழ்ப்பாணங்க
தனக்கோர் முடியாம் வட்டுமா நகரில்
குவணோ மார்பினர் குலந்தனை விளக்கும்
ஊகநா தபிள்ளை நன்மக வானேனுன்
சோம சுந்தரத் தோன்றல் தன்னிடை
இலக்கண விலக்கியம் மலக்கண மகற்றும்
கைவநூல் கற்றேன் சிவநெறி வாழ்வோன்
கூடவிற் றமிழ்மொழி யவையம் பண்டிதன்
என்று பரவிய நன்றிகொள் பாவலன்
வழக்கறி ஞாம் வாழ்வினைப் பெற்றேன்
என்னுளங் கொண்ட ஏகாம் பரமெனும்
இத்தரை போற்றும் வித்தகன் ருளே.

வ
முருகன் துணை

புகவுரை

“வந்த விளையும் வகுகின்ற வல்விளையும்
கந்தளென்று சொல்லக் கண்குமே—செந்திநகர்ச்
சேவகா வென்று திருத் ரணிவார்க்கு
மேவவா ராதே விளை.”

தமிழ்நாட்டிலே பிறந்த சைவங்மக்கள் இறைவனை
வழிபடுவதற்குக் கொள்ளப்பட்ட வழிபாட்டு நூல்கள் பல,
அவற்றுள் “திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கவிவெண்பா” என்
பதும் ஒன்று. இந்நூல் குமரகுருபர சுவாமிகளால் திருச்
செந்தூரில் செந்திலாண்டவன் சந்திதியில் அருளிச்செய்
யப்பட்டது.

இக் கந்தர் கவிவெண்பா, திருச்செந்தூரிலெழுஞ்சிருவி
யிருக்கும் சண்முகப் பெருமான்மீது கவிவெண்பா என்
ஞம் பாவினால் பாடப்பெற்றது. இச் செய்யுள் நூற்று
ரூபத்திரண்டு கண்ணிகளைக் கொண்டது இந்நூல்
சிவபெருமானின் சொருபலக்கணம் முதலாகிய சைவசித்
தாந்த நுட்பங்களையும், முருகப்பெருமானின் சொருபங்களை
யையும், அவரின் இரு முகங்களின் செயல்களையும், அவரின்
திருக்கரங்களின் செயல்களையும், அவரின் அலங்காரத்
தையும் அவர் பற்பல உருவாய் விளங்கும் தன்மையை
யும், அவரின் திருவுவதாரத்தையும், அவரின் திருவிளை
யாடல்களையும், அவர் எழுஞ்சிருளியிருக்கும் திருப்பதிகளை
யும், அவர் அடியாரின் வேண்டுகோளையும் தன்னைக்கத்தே
கொண்டு மிளிர்வது. கந்தபுராணச் சரித்திரத்தைச் சுருக்
கமாகக் கூறுவது. இலக்கியச் சுவையையும் பக்திச் சுவை
யையும் ஒருங்கே கொண்டு ஒதுவோரின் நெஞ்சை நெக்
குருகச் செய்வது.

இந்நூற்கு பல அறிஞராற் செய்யப்பட்ட உரைக்
விருஞ்சத்போதிலும் முருகப்பெருமான்மீதுள்ள பேரன்பில்
ஏல் இந்நூலைப் புத்துரையோடு வெளியிடத் துணிஸ்

தென். நான் பாராயணஞ் செய்யுங் காலங்களில் எனக்குத் தோன்றிய கருத்துக்களை குறித்துவைத்து எனது நண்பர் சிலருக்குக் காட்டினேன். அவர்கள், அக் கருத்துக்களைப் புத்தக ரூபமாக வெளியிடவேண்டுமென்று பணித்தார்கள். முருகப்பெருமான் மீதுள்ள இடையறை அன்பும் நண்பரின் ஊக்கமும் சிற்றறிவுடையோன்கிய என்னை, இந்துஸ்தீல் வெளியிடும்படி தூண்டின.

பாராயணம் பண்ணுவோர்க்குப் பயன்பெறும்பொருட்டுச் சந்தி பிரியாது சீர்ப்பித்து மூலத்தைத் தொடர்ச்சி யாக வெளியிட்டிருக்கின்றேன். உரைப்பகுதியிலுள்ள மூலத்தைப் படிப்போர் எளிதில் உணரும்பொருட்டுச் சந்தி பிரித்து பொருளுக்கேற்றவாறு பகுதிகளாகப் பிரித்து வெளியிட்டிருக்கின்றேன். பதவுரை, கருத்துரை, விசேடவுரை மூன்றைறும் எனது சிற்றறிவிற்கெட்டிய வாறு செய்திருக்கின்றேன். இந்துவில் பல பிழைகளிருக்குமென்பது தின்னனம். ஆகையால் இந்துஸ்தீல் படிக்கும் அறிஞர்கள் குற்றங் கானுங்கால் அவற்றை எனக்கு அறிவிக்குமாறு தயவாக வேண்டிக்கொள்ள இன்றேன்.

இந்துஸ்தீல் வெளியிடும்படி எனக்கு ஊக்கமளித்த எனது நண்பர்க்கும், உரையெழுதும்பொழுதும் அச்சாகும்பொழுதும் பிழைகளைத் திருத்தியும் அச்சுத்தாள்களை ஒப்புநோக்கியும் உதவிபுரிந்த எனது உழுவலன்புமிக்க நண்பரும் வடமொழி தென் மொழி வல்லுங்குமாகிய பிரமஸ்ரீ க. குருஸுர்த்தி சிவாசாரியர் அவர்கட்டு எனது நன்றி என்றும் உரித்தாகும். இந்துஸ்தீல் நல்லமூறையில் பதிப்பித்த இராசகுமாரன் அச்சகத்தாருக்கும் எனது நன்றி உரித்து.

இத் திருத்தோண்டில் ஈடுபடும்படி என் மனத்தினுள்ளே புகுந்து என்னை ஊக்குவித்த அடைக்கலங்கோட்டத்தி வெழுந்தருளியிருக்கும் கந்தப்பெருமானின் திருவருளை வியங்து அவரின் திருவடித் தாமரைகளை மனமொழி மெய்களால் என்றும் வணங்குகின்றேன்.

மயிலகம்
வட்டுக்கோட்டை }
6-6-1955 }

இங்ஙனம்
தா. ஏகாம்பரன்

இந்தாஸிரியராகிய ஸ்ரீ குமரகுபர சவாமிகள் வரலாறு

குமரகுபர சவாமிகள் பாண்டிவளநாட்டிலே ஸ்ரீ வைகுண்டம் என்னும் திருப்பதிக்கு வடபாலுள்ள ஸ்ரீ கைலாசம் என்னும் ஊரில் சைவவேளாளர் குலத்தில் ஏறக்குறைய முன்றாறு வருடங்களுக்குமுன் சனீமுக சிகா மணிக் கவிராயருக்கும் சிவகாமகங்தரியம்மைக்கும் நெடு எள் புத்திரப்பேறின்றியிருந்து, முருகக்கடவுளது திரு வருளால் பிறந்தவர். இப்பின்னோ ஜந்து வயதாகியும் பேசாமையால் ஊழமையென நிச்சயித்து தாய்தந்தையர் இருவரும் திருச்செந்தூர் சென்று செந்திலாண்டவன் சங்கிதியில் பிள்ளையைக் கிடத்தித் தாழும் வரங்கிடந்து, குறித்தநாளில் பிள்ளை பேசாவிட்டால் உயிர்போக்கங்சிச்சயித்தனர் அந்நாளில் முருகக்கடவுள் அருச்சகர் வடிவத் துடன் பிள்ளைக்குமுன் எழுந்தருளி நாவில் சடகூரம் எழுதித் தரிசனத்திற்கு வரும்படி கட்டளையிட்டு மறைந்தனர். பிள்ளை, எழுந்து அம்மா, அப்பா என தாய்தந்தையரை எழுப்பிக் “கந்தர் கவிவெண்பா” என்னும் பிரபந்தத்தை அருளிச்செப்தனர்.

பின்பு, இவர் மதுரைமாங்கர்க்குப் போய் அவ்விடத் திலே மீனுட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் பாடி, அக்காலத் தரசராயிருந்த திருமலைநாயக்கரின் முன்பு அரங்கேற்றி, அவர் வேண்டுகோளின்படி மீனுட்சியம்மைகுறம், மீனுட்சியம்மை யிரட்டைமணிமாலீஸ், மதுரைக் கலம்பகம், நீதி நெறிவிளக்கம் முதலிய நூல்களைச் செய்தனர்.

பின்பு தருமபுரஞ் சென்று அங்கே குருமுர்த்தியாய் விளங்கிய ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிக பரமாசாரிய சவாமிகளை.

ஆசிரியராகப் பெற்று ஞானமடைந்து அவர் கட்டளைப் படி காசி யாத்திரை செய்தார். காசியிலிருக்கும்பொழுது சரஸ்வதி யனுக்கிரகத்தால் இந்துஸ்தானி பாண்டியைக் கற்று டில்லி பாதுஷாஹவைக் கண்டு அவரிடம் ஓர் நிலத் தைப் பெற்று அங்கே மடங்கட்டி மீண்டும் தருமபுரம் வந்து தமது குருஹர்த்தியைத் தரிசித்து அவர் உத்தராவுப்படி காசியில் சிலகாலங் தங்கி இறைவன் திருவடியிற் கலந்தனர்.

இவர் செய்த நூல்கள்: கந்தர் கலிவெண்பா, மீனுட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், மீனுட்சியம்மை குறம், மீனுட்சியம்மை யிரட்டைமணிமாலை, மதுரைக் கலம்பகம், சிதீநெறி விளக்கம், திருவாஞ்ச நான்மணிமாலை, முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ், சிதம்பர மும்மணிக்கோவை, சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை, சிவகாமியம்மை யிரட்டைமணிமாலை, பண்டார மும்மணிக்கோவை, காசிக் கலம்பகம், சகலகலாவல்லி மாலை முதலியன. இவைகள் சிறந்த இலக்கியங்களென்று தமிழறிஞர்களாற் பாராட்டப்பட்டு வருகின்றன. இவருடைய பிரபந்தங்களைக் குமரகுருபர சவரமிகள் பிரபந்தத் திரட்டு என்னும் பெயருடன் ஒருங்குதிரட்டி அச்சிட்டு வழங்குகின்றனர். சிவப்பிராகாச சவாமிகள், சிவஞானமுனிவர் என்பவர்கள் செய்த பிரபந்தங்களையும் இவ்வாறே பிரபந்தத் திரட்டுக்களாக அச்சிட்டு வழங்குகின்றனர்.

செந்திலாண்டவன் துணை

திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கலிவெண்பா

- 1 ழமேவு செங்கமலப் புத்தேனுங் தேறிய
பாமேவு தெய்வப் பழுமறையும்—தேமேவு
- 2 நாதமுநா தாந்த முடிவு நகவதீர்ந்த
போதமுங் கானுத போதமாய்—ஆதிநடு
- 3 அங்கங் கடந்தநித்தி யானந்த போதமாய்ப்
பந்தங் தணந்த பரஞ்சுடராய்—வந்த
- 4 குறியுங் குணமுமொரு கோலமுமற் றெங்கும்
செறியும் பரம சிவமாய்—அறிவுக்
- 5 கனுதியா யைந்தொழிற்கு மப்புறமா யன்றே
மனுதிகளுக் கெட்டா வடிவாய்த்—தனுதருளின்
- 6 பஞ்சவித ரூப பரசுகமா யெல்வுயிர்க்கும்
தனுசமென நிற்குங் தனிப்பொருளாய்—எஞ்சாத
- 7 ஷரணமாய்நித்தமாய்ப் போக்குவரவும்புணர்வும்
காரணமூ மில்லாக் கதியாகித்—தாரணியில்
- 8 இந்திரசா ஸம்புரிவோன் யாவரையுங் தான்மயக்குங்
தந்திரத்திற் சாராது சார்வதுபோல்—முந்தும்
- 9 கருவின்றி னின்ற கருவா யருளே
உருவின்றி னின்ற வருவாய்த்—திரிகரணம்
- 10 ஆகவரு மிச்சை யறிவியற்ற லாலிலய
போகவதி காரப் பொருளாகி—ஏகத்
- 11 தருவ மருவு முருவருவு மாகிப்
பருவ வடிவம் பலவாய்—இருண்மலத்துள்

- 12 மோகமுறும்பஸ் லுயிர்க்கு முத்தியளித் தற்குமல
பாகமுற வேகடைக்கண் பாலித்துத்-தேகமுறத்
- 13 தந்த வருவருவஞ் சார்ந்தவின்து மோகனிமான்
பெங்க முறவே பிணிப்பித்து—மந்தரமுதல்
- 14 ஆற்று வாவுமண்டத் தார்ந்தவத்து வாக்களுமுற
சூறத் தகுஞ்சிமிழ்ப்பிற்கூட்டுவித்து—மாறிவரும்
- 15 ஈரின்டுதோற்றத் தெழுப்பிறப்புன்யோனியெண்பான்
ஆரவந்த நான்குநூ ஸுயிரத்தள்—தீர்வரிய
- 16 கணமத்துக் கீடாய்க் கறங்குஞ் சகடமும்போற்
செண்மித் தழுலத் திரோதித்து—வெங்கிரய
- 17 சொர்க்காதி போகமெல்லாந் துய்ப்பித்துப் பக்குவத்
நற்கார ணஞ்சிறிது நண்ணுதலும்—தர்க்கமிடும் தால்
- 18 தொன்னாற் பரசமயங் கோறு மதுவதுவே
நன் ஹுலெனத்தெரிந்துநாட்டுவித்து—முன் னால்
- 19 விரதமுத லாயபல மெய்த்தவத்தி னுண்மைச்
சரியைக்கிரி யாயோகஞ் சார்வித்—தருளபெகுகு
- 20 சாலோக சாமீப சாருப மும்புகிப்பித்
தாலோகந் தண்ணீ யகற்றுவித்து—நால்வகையாம்
- 21 சத்திலி பாதந் தருதற் கிருவினையும்
ஒத்துவருங் கால முளவாகிப்—பெத்த
- 22 மலபரி பாகம் வருமளவிற் பண்ணள்
அலமருதல் கண்ணுற் றருளி—உலவா
- 23 தறிவுக் கறிவாகி யவ்வறிவுக் கெட்டா
நெறியிற் செறிந்தவிலை நீங்கிப்—பிறியாக்
- 24 கருணை திருவருவாய்க் காகினிக்கே தோன்றிக்
குருபரனென்றேர்திருப்பேர்கொண்டு—திருநோக்கால்
- 25 ஊழ்வினையைப்போக்கி யுடலறுபத்தெட்டுசிலம்
ஏழுமத்து வாக்க விருமுன் றும்—பாழாக

- 26 ஆணவ மான படலங் கிழித்தறிவிற்
காண்சிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்காட்டிப்—பூணும்
- 27 அடிஞானத்தாற்பொருளு மான்மாவுங் காட்டிக்
கடியார் புவனமுற்றுங் காட்டி—முடியாது
- 28 தேக்குபரமானந்தத் தெள்ளமுத மாகியெங்கும்
நீக்கமற நின்ற நிலைகாட்டிப்—போக்கும்
- 29 வரவு கிணப்பு மறப்பும் பகலும்
இரவுங் கடங்குலவா வின்பம—மருவுவித்துக்
- 30 கண்மலத்தார்க்குமலர்க் கண்மூன்றுங் தாழ்ச்சடையும்
வன்மழுவு மானுமுடன் மால்விடைமேல்—மின்விடத்
- 31 பூத்தபவளப்பொருப்பொன்றுவெள்ளிவெற்பில் [துப்
வாய்த்தணைய தெய்வ வடிவாகி—முத்த
- 32 கருமலக் கட்டறுத்துக்கண்ணருள்செய் துண்ணின
சௌருமலத்தார்க் கிணப முதவிப்—பெருகியெழு
- 33 மூன் றவத்தை யுங்கழற்றி முத்தருடனே மிருத்தி
ஆன் றபர முத்தி யடைவித்துத்—தோன் றவரும்
- 34 யானெனதென் றற்ற விடமே திருவடியா
மோனபரா னந்த முடியாக—ஞானம்
- 35 திருவருவா விச்சை செயலறிவு கண்ணு
அருளதுவே செங்கை யலரா—இருநிலமே
- 36 சங்கிதியா நிற்குந் தனிச்சடரே யெவ்வயிர்க்கும்
பின்னமற நின்ற பெருமானே—மின் னுருவும்
- 37 தோய்ந்தங்வாத்தங்க்ஸ்டர்மணியாற் செய்தபைம்பொக்
வாய்ந்த கிரண மணிமுடியும்—தேய்ந்தபிறைத்
- 38 துண்டமிருமுன்றுநிரை தோன் றப்பதித்தணைய
புண்டரம் குத்தநுதற் பொட்டமுகும்—விண்ட
- 39 பருவமலர்ப் புண்டரிகம் யன் வீரண்டி பூத்தாங்
கருள்பொழியுங் கண்மலீ ராறும்—பருதி

- 40 பலவு மெழுங்குசூடர் பாலித்தாற் போலக்
குலவு மகரக் குழையும்—ஷிலவுமியும்
- 41 புன்முறுவல்பூத்தலர்ந்க பூங்குமுகச்செவ்வாயும்
சென்மவிடாய்தீர்க்குங்கிருமொழியும்-வின்மலிதோள்
- 42 வெவ்வசூர் போற்றிசைக்கும் வெஞ்குர ஜினத்தடிந்து
தெவ்வருயிர் சிந்தந் திருமுகமும்-எவ்வயிர்க்கும்
- 43 ஊழ்விஜையை மாற்றி யுலவாத பேரின்ப
வாழ்வதருஞ் செய்ய மலர்முகமும்—குழ்வோர்
- 44 வடிக்கும் பழமறைக ளாகமங்கள் யாவும்
முடிக்குங் கமல முகமும்—ஷடுத்தகலாப்
- 45 பாச விருடூரந்து பல்கதிரிற் சோதிவிழும்
வாச மலர்வதன மண்டலமும்—நேசமுடன்
- 46 போகமுறும் வள்ளிக்கும் புத்தேளிர் பூங்கொடி
மோக மளிக்கு முகமதியும்—தாகமுடன் [க்கும்
- 47 வந்தடியிற் சேர்ந்தோர் மகிழ வரம்பலவும்
தந்தருஞாங் தெய்வமுகத் தாமரையும்—கொந்த
- 48 வேரிக் கடம்பும் விரைக்குரவும் பூத்தலர்ந்த விழுங்க
பாரப் புயசயிலம் பன்னிரண்டும்—ஆரமுதம்
- 49 தேவர்க் குதவுங் திருக்கரமுஞ் குர்மகளிர்
மேவக் குழைக்கணைந்த மென்கரமும்—ஓவாது
- 50 மாரி பொழிந்த மலர்க்கரமும் பூங்கொடையல்
சேர வணிந்த திருக்கரமும்—மார்பகத்தில்
- 51 வைத்த கரதலமும் வாமமருங் கிற்கரமும்
உய்த்த குறங்கி லொருகரமும்—மொய்த்த
- 52 சிறுதொடிசேர் கையுமணி சேர்ந்ததடங்கையும்
கறுவுசம ரங்குசஞ்சேர் கையும்—தெறுபோர்
- 53 அதிர்கேட கஞ்சமுற்று மங்கைத் தலமும்
கதிர்வான் விதிர்க்குங் கரமும்—முதிராத

- 54 கும்பமுலைச்செவ்வாய்க்கொடியிடையார்வேட்டசீணந்த
அம்பொன்மணிப்பூணகன்மார்பும்-பைய்பொற்
55 புரிநாலுங் கண்டிகையும் சூம்பட் உடையும்
அரைஞானுங் கச்சை யழகும்—திருவரையும்
56 நாதக் கழலு நகுமணிப்பொற் கிண்சிணியும்
பாதத் தணிநக் பரிபுரமும்—சோதி
57 இளம்பருதி நாற் யிரங்கோடி போல
வளங்தருதெப் வீக வடியும்—உளங்தணிற்கண்
58 டாதரிப்போர்க் காருயிரா யன்பரகத் தாமரை
மீ திருக்குங்தெய்வவினாக்கொளியே—ஒதியவைங்மீன்
59 தோங்காரத்துள் ளொளிக்கு முள்ளொளியாயைந்தூ
நிங்காத பேருருவாய் நின்றேனே—தாங்கரிய ழிற்கும்
60 மந்திரமே சோரியா வரனபதமே மாழுடியாத்
தொங்தமுறும் வன்னமே தொக்காகப்—பந்தனையால்
61 ஒத்த புவனத் துருவே யுரோமமாத்
தத்துவங்க ளேசத்த தாதுவா—வைத்த
62 கலையே யவயுவமாக் காட்டுமத்து வாவின்
நிலையே வடிவமா நின்றேய்—பலகோடி
63 அண்ட முருவாகி யங்கஞ் சராசரமாய்க் [பஞ்ச
கண்டசத்தி மூன்றுட் கரணமாய்த்—தொண்டு
64 ஆவிப் புலனுக் கறிவளிப்ப வைந்தொழிலும்
ஏனித் தணிநடத்து மெங்கோவே—மேவ
65 வருமட்ட மூர்த்தமாம் வாழ்வேமெய்ஞ ஞானம்
தருமட்ட யோகத் தவமே—பருவத்
66 தகலாத பேரன் படைந்தோ ரகத்தட
புகலாகு மின்பப் பொருப்பும்—சுகலவிதப்
67 பேரின்ப வெள்ளப் பெருக்காறும் மீதானம்
தேரின்ப நல்குங் திருநாடும்—பாரின்பம்

- 68 எல்லாங் கடங்த விருநிலத்துட் போக்குவர
வல்லா துயர்ந்த வணிநகரூம்—தொல்லுலகில்
- 69 சறு முதலுமகன் றெங்குநிறைங் தைந்தெழுத்
சூறி நடாத்துங் குரகதமும்—எறுமதம் [தைக்
- 70 தோய்ந்து களித்தோர் துதிக்கையினுற் பஞ்சமலம்
காய்ந்தசிவ ஞானக் கடாக்களிறும்—வாய்ந்தசிவ
- 71 பூரணத்துட் பூரணமாம் போதம் புதுமலரா
நாரகத்துட் கட்டு நறுங்தொடையம்—காரணத்துள்
- 72 ஐங்தொழிலு மோவா தளித்துயர்ந்த வான்கொ
வந்தஙவ நாத மணிமுரசும்—சந்ததமும் [டியும்
- 73 நீக்கமின் றியாடி நிழல்சைப்பான் போற்புவனம்
ஆக்கி யசைத்தருளு மாணையும்—தேக்கமழுங்கு
- 74 வீசும் பனுவல் விபுதர் தனித்தனியே [கறு
பேசுங் தசாங்கமெனாப் பெற்றேனே—தேசுதி
- 75 பூங்கயிலைவெற்பிற்புனைமலர்ப்பூங்கோதையிடப்
பாங்குறையு முக்கட் பரஞ்சோதி—ஆங்கொருநாள்
- 76 வெந்தகுவர்க் காற்றுத விண்ணேஞ் முறைக்கிரங்
ஐங்கு முகத்தோட்டோமுகமும்—தங்கு [கி
- 77 திருமுகங்க ளாருகிச் செந்தமற்க ஞறும் [னம்
ஒருமுகமாய்த் திப்பொறியா றுய்ப்ப—விரிபுவ
- 78 எங்கும் பரக்க விமையோர்கண் டஞ்சுதலும்
பொங்குங் தமற்சீழ்மபைப் பொற்காத்தால்—அங்கண்
- 79 எடுத்தமைந்து வாயுவைக்கொண் டேகுதியென் றெம்மான்
கொடுத் தளிப்பமெல்லக்கொடுபோய்—அடுத்ததொரு
- 80 பூதத் தலைவகொடு போதியெனத் தீக்கடவுள்
சிதப் பகோதிக்கே சென் றுய்ப்பப்—போதொருசற்
- 81 றன்னவளுங் கொண்டமைதற் காற்றுள்சரவணத்திற்
சென்னியிற்கொண் டுய்ப்பத் திருவுருவாய்—முன்னர்

- 82 அறுமீன் மூலையுண் டழுது விளையாடி
நறுஞீர் முடிக்கணிந்த நாதன்—குறுமுறுவற்
- 83 கண்ணியோடுஞ்சென்றவட்டுக்காதலுருக்காட்டுதலும்
அன்னவள்கண் டவ்வருவ மாறினையும்—தன்னிரண்டு
- 84 கையா லெடுத்தலைந்துக் கந்தனெனப்பேர்புஜைந்து
மெய்யாறு மொன்றாக மேவுவித்துச்—செய்ய
- 85 முகத்தி லைனாத்துச்சி மோந்து மூலைப்பால்
அகத்துண் மகிழ்பூத் தவித்துச்—சகத்தளங்த
- 86 வெள்ளை விடையேல் விமலன் கரத்திலளித்
துள்ள மூவப்ப வுயர்க்கோனே—கிள்ளைமொழி
- 87 மங்கை சிலட்பின் மணியொன் பதிற்ரேன் றும்
துங்க மடவார் துயர்தீர்ந்து—தங்கள்
- 88 விருப்பா ஸளித்தஙவ வீரருக்குண் மூன்னேன்
மருப்பாயுங் தார்வீர வாகு—நெருப்பி ஊதித்
- 89 தங்கட் புவன மனைத்து மழித்துலவும்
செங்கட்டிடாயதனைச்சென் றுகொணர்ந்—தங்கோன்
- 90 விடுக்குதியென் றுய்ப்பவதன் மீதிவர்ந்தெண் டிக்கும்
நடத்தி விளையாடும் நாதா—படைப்போன்
- 91 அகந்தை யுரைப்பமறை யாதி யெழுத்தொன்
றுகந்த பிரணவத்தினுண்மை—புகன் றிலையால்
- 92 சிட்டித் தொழிலதனைச் செய்வதெங்குனென் றுமுனம்
குட்டிச் சிறையிருத்துங் கோமானே-மட்டவிழும்
- 93 போன்னங் கடுக்கைப்புரிசடையோன் போற்றிசைப்ப
முன்னம் பிரம மொழிந்தோனே-கொன்னெடு
- 94 றூரகனு மாயத் தடங்கிரியுங் தூளாக [வேற்
வீர வடிவேல் விடுத்தோனே—சீரலைவாய்த்
- 95 தெள்ளு திரைகொழுக்குஞ்செங்தூரிந்போய்க்கருணை
வெள்ள மென த்தவிசின் வீற்றிருந்து-வெள்ளைக்

- 96 கனியங்கிருஞுக் கஞ்ச லனித்துக் கடல்குழ்
மயேந்திரத்திற் புக்கிமையோர் வாழச்—சயேந்திரனும்
- 97 குரஜீச்சோ தித்திவரு கென்றுதடங் தொள்விசய
வீரனீத்து தாக விடுத்தோனே—காரவுணன்
- 98 வானவரை விட்டு வணங்காஸம யாற்கொடிய
தானவர்க் குற்படையுஞ் சங்கரிததுப்—பானுப்
- 99 பகைவன் முதலாய பாலருடன் சிங்க
முகனீவென் று வாகை முடித்தோய்—சகமுடுத்
- 100 வாரி தனிற்புகிய மாவாய்க் கிடந்தகெடுஞ் [த
சூருடலங்கீண்ட சுடர்வேலோய்—போரவுணன்
- 101 அங்கமிரு கூரு யடனமயிலுஞ் சேவலுமாய்த்
துங்கமுட னர்த்தெழுஞ்து தோன் றுதலும்—அங்கவ
- 102 சிறுமர வைப்பொருத சித்ரமயில் வாகனமா [ற் றுள்
ஏறி நடாத்து மிளையோனே—மாறிவரு
- 103 சேவற் பகையைத் திற்வசேர் பதாகையென
மேவத் தனித்துயர்த்த மேலோனே—மூவர்
- 104 குறைமுடித்து விண்ணன் குடியேற்றித் தேவர்
சிறைவிடுத்தாட் கொண்டளித்ததேவே—மறைமுடி
- 105 சைவக் கொழுந்தே தவக்கடலே வானுதவும் [வாம்
தெய்வக் களிற்றைற்மணஞ் செய்தோனே—பொய்விரவு
- 106 காம முனிந்த கலைமுனிவன் கண்ணருளால்
வாமமட மாளின் வழிற்றுதித்துப்—ஷமருவு
- 107 கானக் குறவர் களிகூரப் பூங்குயில்போல் [த
ஏனாற் புனங்காத் தினீதிருஞ்து—மேன் மைபெற
- 108 தெள்ளித் தினீமாவங் தேனும் பரிந்தளித்த
வளளிக் கொடியை மணங்தோனே—உள்ளமுவங்
- 109 தாறு திருப்பதிகண்டாறெறழுத்துமன்பினுடன்
கூறுமவர் சிந்தைகுடி கொண்டோனே—நாறுமலர்க்

- 110 கந்திப்பொதும்பரெழு காரலீக்குஞ் சோலைவாய்க் கெங்திப்பதிபுரக்குஞ் செவ்வேளே—சந்ததறும்
 - 111 பல்கோடி சன்மப் பகையு மவயிருத்தும் பல்கோடிவிக்கினமும் பல்பினியும்—பல்கோடி
 - 112 பாதகமுஞ் செய்வினையும் பாம்பும் பசாக்மடற் பூதமுந்தீ நீரும் பொருப்படையும்—தீதகலா
 - 113 வெவ்விடமுங் துட்ட மிருகமுத லாமெவையும் எவ்விடம்வங் தெம்மை யெதிர்ந்தாலும்-அவ்விடத்திற்
 - 114 பச்சைமயில் வாகனமும் பன் னிரண்டுதிண்டோ அச்ச மகற்று மயில்வேலும்—கச்சைத் [ஞும்
 - 115 திருவரையுஞ் சீற்றியுஞ் செங்கையு மீரா றருள்விழியு மாழுகங்க ளாறும்—விரிகிரணம்
 - 116 சிந்தப் புகைந்த திருமுடிக ளோராறும் எந்தத் திசையு மெதிர்தோன்ற—வந்திடுக்கண்
 - 117 எல்லாம் பொடிபடுத்தி யெவ்வரமுங் தந்துபுகுஞ் துல்லாச மாக வுளத்திருந்து—பல்விதமாம்
 - 118 ஆசமுத றற்கணியு மட்டாவ தானமுஞ்சீர்ப் பேசுமியல் பல்காப் பியத்தொகையும்—ஒஸை
 - 119 ஏழுத்தமுத லாமைங் திலக்கணமுங் தோய்ந்து பழுத்த தமிழ்ப்புலமைபாலித்-தொழுக்கமுடன்
 - 120 இம்மைப் பிறப்பி விருவா தணையகற்றி மும்மைப் பெருமலங்கண் மோசித்துத்-தம்மைவிடுத்
 - 121 தாயும் பழழய வடியா ருடன்கூட்டித் தோயும் பரபோகந் துய்ப்பித்துச்—சேய
 - 122 கடியேற்கும் ஓங்கமலைக் கால்காட்டி.யாட்கொண் டி.யேற்கு முன்னின் றருள்.
-

இதன் பொருள்

சிவபெருமானின் சௌகூப இலக்கணம்

- 1 பூமேவு செங்கமலப் புத்தேனும், தேற்றிய பாமேவு தெய்வப் பழுமறையும்,—தேமேவு
- 2 நாதமும், நாதாந்த முடிவும், நலவதீர்ந்த போதமும், கானுத போதமாய்,—ஆதிநடு
- 3 அந்தங் கடந்த நித்தியானங்த போதமாய்ப் பந்தங் தணங்த பரஞ்சுடராய்—வந்த
- 4 குறியும், குணமும், ஒருகோலமும் அற்று எங்கும் செறியும் பரம சிவமாய்,

(இதன் பொருள்) செங்கமலப் பூமேவு புத்தேனும் - செந்தாமரைப் பூவில் வீற்றிருக்கின்ற சிரமதேவனும், தேற்றிய - தெனிதற்கரிய, பாமேவு தெய்வப் பழுமறையும் - பாட்டுநடையில் அமைந்த தெய்வத் தன்மையையுடைய பழையனவாகிய வேதங்களும், தேமேவு நாதமும் - இனி மையையுடைய நாததத்துவமும், நாதாந்த முடிவும் - நாத தத்துவத்தின் முடிவாகிய பொருளும், நலவதீர்ந்த போதமும் - குற்றமற்ற அறிவும், கானுத போதமாய் - அறியாத பேரவிவாயும், ஆதிநடு அந்தங் கடந்த - முதலும் இடையும் கடையும் இல்லாத, நித்தியானங்த போதமாய் - எக்காலமும் இன்பம் பொருந்திய அறிவு வடிவாகியும், பந்தம் தணங்த பரஞ்சுடராய் - (இயல்பாகவே) பாசங்களின் நின்றும் சீங்கிய பேரொளியாயும், வந்த குறியும் - வழங்கப்படுவதொரு பெயரும், குணமும் ஒரு கோலமும் அற்று - தன்மையும் வடிவும் இல்லாமல், எங்கும் செறியும் பரமசிவமாய் - எங்கும் விறைந்திருக்கின்ற பரமசிவமாகியும் என்றவாறு.

(கருத்துசொன்னும்) பிரமதேவனும், பழமையாகிய வேதங்களும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய நாதத்தத்துவமும், அந் நாதத்தத்துவத்தில் முடிந்த உண்மைப் பொருளும், கற்றமற்ற அறிவும் அறியக்கூடாததாய் ஒர் உருவமும் மூல்லாமல் எவ்விடத்தும் பொருந்தி விளங்குபவர் சில பெருமான் என்க.

(விசேஷவரை) ஒரு நூல் செய்யும்பொழுது முதலில் மங்கலச்சொல் வைத்துத் தொடங்குதல் மரபாதவின் இந் நூலாசிரியரும் பழைய மரபு வழங்குவது “பூ” என்னும் மங்கலச் சொல்லை முதலில் வைத்தார். நாதம் என்பது நாத தத்துவம். இது சுத்தமாயையில் சாந்தியாதித கலையின்கண் விளங்குவது. ஆகீ நடு அந்தம் கடந்த என்பதற்கு படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்பவற்றைக் கடந்த எனினும் அமையும். சித்தியான்த போதமாய் என்பது சச்சிதானாந்த வடிவாகியும் என்று கூறினும் அமையும். முக்குணம் என்றது இராதம், தாமதம், சாதவீகம் என்னும் முக்குணங்களை.

சிவபெருமானே தனிப் பரம்பொருள்

—அறிவுக்கு

- 5 அனுதியாய், ஜங்கொழிற்கும் அப்புறமாய், அன்றே மனுதிகளுக்கு எட்டா வடிவாய்த்,—தனுதருளின்
- 6 பஞ்சவித சூப பரசுகமாய், எவ்வுயிர்க்கும் தஞ்சம் என நிற்கும் தனிப்பொருளாய்,

(இ-ன்) அறிவுக்கு அனுதியாய் - அறிவிற்கு முற்பட்டதாயும், ஜங்கொழிற்கும் அப்புறமாய் - படைப்பு முதலாகிய ஜந்து தொழில்களுக்கும் அப்பாற்பட்டதாயும், மனுதிகளுக்கு எட்டா வடிவாய் - மனம் முதலிய கரணங்களுக்கு எட்டாத வடிவாயும், தனுது அருளின் - தனது

திருவருளினால், பஞ்சவித ரூப பரசுகமாய் - ஜவகை வழி விணையடைய பேரின்பப் பொருளாயும், எவ்வயிர்க்கும் - எல்லா உயிர்கட்கும், தஞ்சம் என விற்கும் தனிப்பொருளாய் - பற்றுக்கோடாக நிற்கும் ஒப்பற்ற பரம்பொருளாயும். எ - று.

(க-ரை) சிவபெருமான் ஞானத்திற்குத் தனிப்பட்டவராயும், படைப்பு முதலாய பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவராயும் மனம் முதலிய கரணங்களுக்கு எட்டாத வடிவமுடையவராயும் தனது கருணையினால் ஜங்குவகையான திருமேனியுடன் உலகத்திலுள்ள எல்லா வயிர்களுக்கும் தான் பற்றுக்கோடென்று விளங்குகின்ற ஒப்புயர்வற்ற உண்மைப் பொருளாயுமுள்ளவர் என்க.

(வி-ரை) இறைவன் அநாதியாகவே முற்றறிவுடைய ஞதவின் அறிவுக்கு அநாதியாய் என்றார். ஜங்கெதாழிலாவது படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்பன. மனுதி - மனம், வாக்கு, காயம் என்பன. ஜவகை வடிவென்பது பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவன் முதலிய வடிவங்களை. இவற்றை

“பாயன் பிரமன் உருத்திரன் மகேசனே
டாயுஞ் சிவழூர்த்தி யைந்து”

என்னும் ஒளைவை குறளினால் அறிக.

இதற்கு சிவன், சத்தி, சதாசிவன், மகேசுரன், உருத்திரன் என்றும் ஓருசாரார் கூறுவர். உலகத்திலுள்ள ஓராறிவுயிர்கள் முதல் ஆறாறிவுயிர்கள் வரையுள்ள எல்லா வற்றிற்கும் துஜீண்யாயிருப்பதால் ‘எவ்வயிர்க்கும் தஞ்சம்’ என்றார். தஞ்சம் - பற்றுக்கோடு, துஜீண்.

சிவபெருமானே சகல கிரியைக்கும் அதிகாரி

—எஞ்சாத

- 7 பூரணமாய், நித்தமாய்ப், போக்குவரவும், புணர்வும், காரணமும், இல்லாக கதியாகித்,—தாரணியில்
- 8 இந்திரசா லம்புரிவோன் யாவரையுங் தான்மயக்கும் தந்திரத்திற் சாராது, சார்வதுபோல்—முந்தும்
- 9 கருவின்றி நின்ற கருவாய், அருளே உருவின்றி நின்ற உருவாய்த்,—திரிகரணம்
- 10 ஆகவரும் இச்சை அறிவு இயற்றலால், இலய போக அதிகாரப் பொருளாகி;

(இ-ஸ்) எஞ்சாத பூரணமாய் - குறையாத நிறை வுடையதாயும், நித்தமாய் - என்றும் உள்ளதாயும், போக்கும் வரவும் புணர்வும் - இறப்பும் பிறப்பும் சம்பந்தமும், காரணமும் இல்லா - (தனக்கு ஒரு) மூலமும் இல்லாத, கதியாகி - ஆதாரப் பொருளாகியும், தாரணியில் - இவ வுலகத்தில், இந்திரசாலம் புரிவோன் - இந்திரசால வித தையைச் செய்பவன், யாவரையும் தான்மயக்கும் தந்திரத்தில் சாராது - மற்றவர்களை மயக்குகின்ற தந்திரத் திலே தான் உட்படாது, சார்வதுபோல் - அதிற் கலந்து கொள்வதுபோல, முந்தும் கருவின்றி நின்ற கருவாய் - தனக்கு எவ்வித முதற்காரண மில்லாதிருந்தும் (தான் எல்லாவற்றிற்கும்) முதற்காரணமாயும், உரு இன்றி நின்ற அருளே உருவாய் - உருவமில்லாமல் நின்ற கருணையே திருவுருவாயும், திரிகரணம் ஆகவரும் இச்சை அறிவு இயற்றலால் - முக்காரணங்கள் காரணமாக வருகின்ற இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்திகளால், இலய போக அதிகாரப் பொருளாகி - இலயம் போகம் அதிகாரம் என்றும் பொருளாகியும். ஏ - று.

(க-ரை) சிமபெருமான் பிறப்பாகிய சம்பந்தமில்லா தவராயும் தனது வினேத விளையாட்டால் எவர்களையும் மயங்கச் செய்பவராயும், எதிலும் பொருந்தாமற் பொருந் துபவராயும் கருணையே திருவருவமா யுடையவராயும் பல வேறு கிருத்தியங்களுக்குத் தான் அதிகாரியாகவு முள் எவர் என்க.

(வி-ரை) எஞ்சாத பூரணமாய் - குறையாத நிறை வாகி “குறைவிலா நிறைவே” என்பது திருவாசகம் (கோமில் 5). ‘போக்கும் வரவும் புணர்வும் காரணமு மில்லா’ என்பதை “போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே” என வரும் திருவாசகச் செய்யுளோ பொப்பு நோக்குக (சிவபுராணம் வரி 77). கது - எல் லாப் பொருள்களும் புகுந்து ஒதுங்கும் இடம்; மோட்சம். தாரணி - தன்மீதுள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் தாங் குவது; மூழி. கருவின்றி நின்ற கரு - ஒன்றில் நின்றும் தோன்றுத்து; சயம்புவாய் நிற்பது. இறைவன், அருளே திருமேனியாகக் கொள்வன் என்பதை :—

“உருவருள் குணங்க ளோடும் உணர்வருள் உருவிற் ஜேன் றும் கருமழும் அருள் ரண்றன் கரசர னுதி சாங்கம்
தருமரு ஞபாங்க மெல்லாம் தானருள் தனக்கொன் றின் றி
அருளுகு உயிருக் கென்றே ஆக்கினன் அசிந்த னன்றே”

என்னும் சிவஞானசித்தியார் செய்யுளாலறிக. இச்சை - இச்சாசத்தி; இறைவன் உயிர்கட்கு மலத்தை நீக்கிச் சிவத்தை அளித்தற்கண் னுள்ளதாகிய கருணை. அறிவு - ஞானசத்தி; சிவத்தை அளித்தற்குச் செய்யக்கடவுதான் உபாயங்களையெல்லாம் அறியும் அறிவு. இயற்றல் - கிரியா சத்தி; இறைவன் தனது கருணையால் உலகத் தோற்றும் முதலிய காரியங்களையெல்லாம் சங்கற்பித்துச் செய்யும் சங்கற்பம். இவற்றை

“ஒன்றதாய் இச்சா ஞானக் கிரியையென் மேற்கூறுன் இக் கிண்ணிடுஞ் சத்தி இச்சை உயிர்க்கருள் நேச மாகும் நன்றலாம் ஞான சத்தி மால்நயங் தறிவன் நாதன் அன்றருட் கிரியை தன்னால் ஆக்குவன் அகில மெல்லாம்”

என்னும் சித்தியார் திருவிருத்தத்தாலறிக். இலயம் - ஒன்றுதல். போகம் - துய்த்தல். அதிகாரம் - தொழில் புரிதல். இலயமென்பது ஞானசத்தியும் கிரியாசத்தியும் தனித்தனி வியாபித்து நிற்றல். போகமென்பது ஞான சத்தியும் கிரியாசத்தியும் தம்முள் ஒத்து வியாபித்து நிற்றல். அதிகாரமென்பது ஞானசத்தியும் கிரியாசத்தியும் தம்முள் ஏறிக் குறைந்து வியாபித்து நிற்றல். இதை வன் ஞானசத்தியால் அறிந்து கிரியாசத்தியால் பிரபஞ் சத்தை இயற்றுவன். இவவிரண்டு சத்திகளும் இதை வளை விட்டு நில்லா. இதைவனும் இச்சத்திகளை விட்டு நில்லான்.

சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்கு
விணப்பயனைக் கொடுத்து மறைத்தருகுதல்

—ஏகத்து

- 11 உருவும், அருவும், முருவஅருவும் ஆகிப், பருவ வடிவும் பலவாய்.—இருண்மலத்துள்
- 12 மோகமுறும் பல்லுயிர்க்கும் முத்தியளித்தற்கு, மல பாகமுறவே, கடைக்கண் பாலித்துத்,—தேகம் உறத்
- 13 தங்க வருவருவும் சார்ந்த விந்து மோகினிமான் பெந்தம் உறவே பிணிப்பித்து,—மந்த்ரமுதல்
- 14 ஆறு அத்துவாவும், அண்டத்து ஆர்ந்த அத்துவா [க்களும், முற கூறத்தகும்சிமிழ்ப்பில் கூட்டுவித்து, மாறிவரும்

- 15 சர்இரண்டுதோற்றத்துளமுபிறப்புள்யோனின்பான்
ஆவங்த நான்குநாறு ஆயிரத்துள்—தீர்வரிய
16 கன்மத்துக்கு ஈடாய்க் கறங்கும் சகடமும்போல்
சன்மித்து உழலத் திரோதித்து,

(இ-ன்) ஏகத்து - ஒரு வடிவிலேயே, உருவும் - உரு
வத் திருமேனியாயும், அருவும் - அருவத் திருமேனியா
யும், அருஉருவும் ஆகி - அருவருவத் திருமேனியாயும்,
பருவ வடிவம் பலவாய் - (ஆன்மாக்களின்) பக்குவங்கிலைக்
கேற்றவாறு கொள்ளப்பெறும் உருவங்கள் பலவாயும்,
இருள் மலத்துள் மோகமுறும் பல்லுயிர்க்கும் - (மயக்கத்
திற்கே துவாயுள்ள) ஆணவ மலத்துள் (விருப்பமுற்று)
மயக்கமடையும் எண்ணிறந்த உயிர்கட்கும், முத்தி அளித்
தற்கு - முத்தியின்பத்தைக் கொடுத்தருஞ்சும் பொருட்டு,
மலபாகம் உற - (உயிர்கள்) அவ்வாணவமலப் பற்றகன்று
பரிபக்குவமுற்றபோது, கடைக்கண் பாலித்து - (அவ்
வயிர்களை) கடைக்கண் நோக்கிபருளி, தேகம் உற தந்த -
(அவ்வயிர்கள்) உடலைப் பெறுமாறு கொடுத்த, அரு
உருவும் சார்ந்த அருவமாகிய வடிவத்தைப் பொருந்திய,
விந்து - சுத்த மாயையும், மோகினி - அசுத்த மாயையும்,
மான் - பிரகிருதி மாயையும் (என்பவற்றேருடு), பெந்தம்
உறவே பினிப்பித்து - பாசம் பொருந்தும்படியாகச் சேர்ப்
பித்து, மந்தரமுதல் ஆறு அத்துவாவும் - மந்திரம் முத
லாகச் சொல்லப்பட்ட ஆறு வழிகளையும், அண்டத்து
ஆர்ந்த அத்துவாக்களும் - (கிழேழுலகம் மேலேழுலகம்
என்ற பதினுண்கு) உலகத்திலுள்ள வழிகளையும், முற்
குறத்தகும் சிமிழ்ப்பில் கூட்டுவித்து - முன்னே தக்கபடி
குறப்பட்ட கட்டில் சேரும்படி செய்து, மாறிவரும் - மாறி
மாறி வருகின்ற, ஈர் இரண்டு தோற்றத்து - நான்கு வகை
யான தோற்றத்தையுடைய, எழுபிறப்புள் - எழுவகைப்
பிறப்புக்களுள், யோனி எண்பான் ஆரவங்த நான்கு நூறு

ஆயிரத்துள் - எண்பத்துநான்கு நூற்று யோனிபேதங்களையுடைய உயிர்களுள், தீர்வு அரிய - (அனுபவத்தாலன்றி) தீர்த்தற்கரிய, கன்மத்துக்கு சடாய் - (அவ்வுயிர்களின்) இருவினைகட்குத் தக்கவாறு, கறங்கும் சகடமும் போல் - காற்றுடியும் (வண்டிச்) சக்கரமும்போல், சென்மித்து உழல் - பிறந்து உழலும்படி செய்து, திரோதித்து-பின் மறைத்து. எ - று.

(க-ரை) சிவபெருமான் ஆன்மாக்களின் வினைப்பய னுக்கேற்றவாறு பலவேறு பிறவிகளைக் கொடுத்துக் காற்றுடியும் வண்டியின் சக்கரமும்போல் உழலச்செய்து பின் மறையும்படி செய்வார் என்க.

(வி-ரை) உரு - வடிவடையது; பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுரன் என்னும் நான்கும் உருவத் திருமேனியாம். அரு - வடிவில்லாதது; சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து என்னும் நான்கும் அருவத் திருமேனியாம். அருவரு - வடிவும் வடிவில்லாததுமாயது; சதாசிவம் அருவருவத் திருமேனியாம். இவை முறையே சகனத் திருமேனி, பிட்களத் திருமேனி, சகளவிட்களத் திருமேனி யெனப்படும். இவ்வருவம் நான்கு, அருவம் நான்கு, அருவருவம் ஒன்று ஆகிய ஒன்பதையும் நவந்தருபேதமென்பார். அத்துவா - வழி. ஆறு அத்துவாக்களாவன: மங்கிராத்துவா, பதாத்துவா, வன்னாத்துவா, புவனத்துவா, தத்துவாத்துவா, கலாத்துவா என்பன. ஈரிரண்டு தோற்றம் - நால் வகைத் தோற்றம். அவையாவன: அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிச்சம், சராயுசம் என்பன. அண்டசம்: முட்டையிற் தோன்றுவன; சுவேதசம்: வேர்வையிற் ரேன்றுவன; உற்பிச்சம்: வித்து, வேர் முதலியவற்றிற் ரேன்றுவன; சராயுசம்: கருப்பையிற் ரேன்றுவன. ஏழுபிறப்பு-தேவர், மக்கள், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, கீர்வாழ்வன என்பன. எண்பத்துநான்கு ஸ்தசம் யோனிபேதங்களாவன:— ஊர்

வன 11, மனிதர் 9, சீர்வாழ்வன 10, பறவை 10,
விலங்கு 10, தேவர் 14, தாவரம் 20 ஆக 84 லட்சம்.
இதனை

“ஊர்வ பதினேன்று மொன்பது மாணிட
சீர்பறவை நாற்காலோர் பப்பத்தானு—கிரிய
பந்தமாங் தேவர் பதினூலயன் படைத்த
அந்தமில்சீர்த் தாவரங்களைத்து”
எனவரும் வெண்பாவாலறிக.

சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்குச் சொர்க்காதி
போகங்கள் முதலியவற்றைக் கொடுத்துச்
சத்திநிபாதம் தருதற்கேற்ற பக்தவகாஸத்தை
எதிர்நோக்கி அருள்புரிதல்

—வெங்கிரா

- 17 சொர்க்காதி போகம் எல்லாம் துய்ப்பித்துப் பக்குவத் நற்காரணம்சிறி துங்னன்னுதலும்,-தர்க்கம் இடும்[தால்
- 18 தொன் னூல் பரசமயக்தோறும் அதுஅதுவே நன் னூல்னாத்தெரிந்துகாட்டுவித்து,-முன்னால்
- 19 விரதம்முதலாயபலமெய்த்தவத்தின், உண்மைக் கரியை, கிரியா, யோகம் சார்வித்து.—அருளபெ
- 20 சாலோக சாமீப சாளுபழும் புசிப்பித்து [ருகு ஆலோகந்தன்னை அகற்றுவித்து—நால்வகையாம்
- 21 சத்தினி பாதம் தருதற்க, இருவினையும் ஒத்துவரும் காலம் உள்ளுகிப்,—பெத்த
- 22 மலபரிபாகம் வரும் அளவில் பன்னாள் அலமருதல் கண்ணுற்று அருளி.

(இ-ஏ) வெங்கிராய் சொர்க்காதி போகம் எல்லாம் துய்ப்பித்து - கொடிய நகம் சுவர்க்கம் முதலிய உலகங் களில் சகல போக இன்பங்களையும் ஊட்டுவித்து, பக்கு

வத்தால் - மலபரிபாகத்தால், நற்காரணம் சிறிது நன்னுதலும் - முத்தியடைதற்குரிய நல்ல புண்ணியம் சிறிது வந்துசேர்தலும், தர்க்கம் இடும் தொல்நூல் பரசமயம் தோறும் - தங்கள் சமயமே சிறந்தது என்று தர்க்கமிடுதற்கு ஏதுவாக இயற்றப்பெற்றுள்ள பழைய நூல்களை யுடைய புறச்சமயங்கள்தோறும், அதுஅதுவே நல்நூல் எனத் தெரிந்து - அந்தந்தச் சமயநூலே உண்மைதால் என அறிந்து, நாட்டுவித்து - (அச்சமயத்தில்) அழுந்து மாறு செய்து, முன்னால் பலவிரதம் முதலாய மெய்த் தவத்தின் - முதல்நூலாகிய வேதங்களில் கூறியுள்ள பல வித விரதங்கள் முதலியவற்றை உண்மையாகச் செய்த தவத்தின்பயனுக, உண்மை - உண்மைமெற்றியை உணர்த்தும், சரியை கிரியை யோகம் சார்வித்து - சரியை கிரியை போகம் என்னும் மூன்றையும் மூறையே சேர்ப்பித்து, அருள் பெருகு - திகுவருளைப் பெருக்குகின்ற, சாலோக சாமீப சாலூபமும் புசிப்பித்து - சாலோகம் சாமீபம் சாலூபம் என்னும் மூன்று பதமுத்திகளையும் அனுபவிக்கச் செய்து, ஆலோகங் தன்னை அகற்றுவித்து - அறியாமையை நிக்கி, நால்வகையாம் சத்தினிபாதம் - நால்வகைப் பட்ட சத்தினிபாதங்களைத், தருதற்கு - தருதற்கேதுவாகிய, இருவினையும் ஒத்துவருங் காலம் - (நல்வினை தெவினை என்கின்ற) இருவினையும் ஒத்துவருங் காலத்தில், உள்வாகி - தோன்றி, பெத்த மலபரிபாகம் - பாசத்தைத் தருதற்கு மூலகாரணமான ஆணவமலம் அழிதற்குரிய பக்குவகிலை, வரும் அளவில் - வருங்காலத்தில், பன்னாள் அலமருதல் கண்ணுற்று-பலநாட்களாயிச் சுழன்றுகொண்டிருத்தலை ஞோக்கி, அருளி - கருணைகார்ந்து. எ - று.

(க-ரை) சிவபெருமான் சவர்க்காதி போகங்களையெல்லாம் ஆன்மாக்களை அனுபவிக்கச் செய்து மனம் பரிபக்குவமடையும் காலத்தில் சத்தினிபாதம் போருந்தும்படி தாம் கண்ணேக்கி அருள்புரிவர் என்க.

(வி-தை) சமயவாதிகளோல்லாம் தம் சமயமே மெய்ச் சமயம் என்று வாதாடுவர். அதுபற்றியே “தர்க்கமிடுந் தொன்னூற் பரசமயம்” என்றார். உலகத்தில் பல சமயங்களிருந்தபோதிலும் அச்சமயத்தினர் செய்யும் வழி பாட்டிற்குக் கருணைபுரியும் இறைவன் ஒருவனேயாம். இதனை “ஆறுசமயங்கடொறும், வேறுவே, ருக்கினீயாடு, முனையாவ, ரறிவார்” என்னும் தாயுமான சுவா மிகன் திருவாக்காலறிக. இன்னும்,

“புறச்சமய நெறிநின்று மகச்சமயம் புக்கும்

புகன்மிருதி வழியுமன்றும் புகலுமாச் சிரம வறத்துறைகளைவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்தும்

அருங்கலைகள் பலதெரிந்து மராணங்கள் படித்துஞ் சிறப்புடைய புராணங்கள் ஞனாந்தும் வேத

சிரப்பொருளை மிகத்தெனின்றுஞ் சென்றாற் சைவத் திறத்தடைவ ரிதிற்சரியை கிரியா யோகஞ்

செலுத்தியின் ஞானத்தால் சிவனடியைச் சேர்வர்” என்னும் சிவஞானசித்தியார் திருவிருத்தத்தாலும் மறிக. (சித்தி: சுபக்ஃ செய். 263).

புறச்சமயம் — தருக்கம், மீமாஞ்சை, ஏகான்மவாதம், சாங்கியம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம் என்பன.

அகச்சமயம் — பாடாணவாத சைவம், பேதவாத சைவம், சிவசமவாத சைவம், சிவசங்கிராந்தவாதசைவம் சகவரவளிகாரவாத சைவம், சிவாத்துவித சைவம் என்பன. விரதம் என்பது இன்னவறஞ் செய்வலெனவும், இன்ன பாவம் ஓழிவலெனவும் தம்மாற்றலுக்கேற்ப வரைந்துகொள்வன. அஃதாவது மனம் பொறிவழி செல்லாது நிற்றந்தெராந்து உணவை விடுத்தேனும் சுருக்கியேனும் மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றினஞ்சலும் கடவுளைச் சிறப்பாக வழிபடுதல்.

தவம் என்பது மனம் பொறிவழி போகாது சிற்றற் பொருட்டு விரதங்களால் உண்டு சுருக்கலும், கோடைக் கண் வெயில்நிலை நிற்றலும், மாரியினும், பணியினும் கீர் நிலை நிற்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு அவற்றுல் தம்முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்து இறைவனைத் தியானித்தல்.

சரியை என்பது பணிவிடை. சிவாலயத்திற்கும் சிவாந்தியாருக்கும் தொண்டு புரிதல், சரியை மார்க்கத்தை தாசமார்க்கம் என்பர். அதாவது அடிமைநெறி. இம் மார்க்கத்தில் நிற்பவர் சாலோகபதும் பெறுவர். சாலோக யதும் என்பது சிவபெருமானேடு ஒரே உலகத்தில் இருப்பது. இங்கு ஒருவர் விட்டில் வேலைசெய்யும் ஒருவனுக்கு இருக்கும் உரிமைபோல் எங்கும் தடையின்றி இயங்கிப் போகங்களை நுகர்ந்து வாழ்தலாம். இவற்றை “ஆவலா லெமக்காமலர் ஆக்கல்” என்னும் திருவாதஞ்சிகள் புராணச் செய்யுளால்நிக.

கிரியை என்பது பூசை. சிவவிங்கப்பெருமானை அகத் தும் புறத்தும் வழிபடல். கிரியை மார்க்கத்தை புத்திர மார்க்கம் என்பர். அதாவது புத்திரநெறி. இம்மார்க்கத்தில் நிற்பவர் சாமிபதும் பெறுவர். சாமிபதும் என்பது சிவனுக்குச் சமீபத்தில் இருப்பது. இங்கு மைந்தர்க்கு இருக்கும் உரிமையைப்போல் இருந்து போக விசேடங்களை நுகர்ந்து வாழ்தலாம். இவற்றை, “கந்தவர்க்கமும் கிளர்மணைப் புகையும்” என்னும் திருவாதஞ்சிகள் புராணச் செய்யுளால்நிக.

யோகம் என்பது மனத்தை ஜம்பொற்களின்வழியே சில்லாவண்ணம் நிறுத்திச் சிவத்தைத் தியானித்தல். யோகமார்க்கத்தைச் சகமார்க்கம் என்பர். அதாவது தொழுநெறி. இம்மார்க்கத்தில் நிற்பவர் சாருபதும் பெறு

வர். சாகுபதி மென்பது சிவன் திருவுருவத்தைப் பெற நிருப்பது. இங்கு தோழர்க்கு இருக்கும் உரிமைபோல் விளங்கிப் பொக நுகர்ச்சிகளைப் பெற்று வாழ்தலாம். இவற்றை, “முக்குணம் புலன் ஜங்குடன் அடக்கி” என்னும் திருவாதலூர்டிகள் புராணச் செய்யுளாலறிக்.

ஆலோகம் என்பதை அலோகம் என்பதன் விகாரமாகக் கொண்டு “ஆலோகந்தன்னை யகற்றுவித்து” என்பதற்கு அறியாமையை கீக்கி என்று பொருள் கூறப் பட்டது. இதற்கு தெளிந்த அறிவை விரிவடையச்செய்து என்று பொருள் கூறினும் அமையும். சத்தி சிபாதம்—சத்தி பதிதல் அல்லது அருள் பதிதல். இவை மந்துதாம், மந்தம், திவிசம், திவிரதாம் என நான்குவகையைப் படும். இருவினையொப்பு—நல்வினை திவினைகளிலும் அவற்றின் வினையாகிய புண்ணியை பாவங்களிலும் இவற்றின் பயனுகிய இன்ப துன்பங்களிலும் ஒன்றில் விருப்பும் வெறுப்புமின்றி ஆன்ம அறிவின்கண் ஒப்ப வெறுப்பு நிகழ்தல். சரியை கிரியை யோக சிவபுண்ணியங்களினால் இருவினையொப்பும், இருவினையொப்பால் மலபரிபாகமும், இருவினையொப்பு மலபரிபாகங்களினால் சத்திசிபாதமும் உண்டாகும். “வினையொத்தமின், கணக்கிலாத் திருக்கோல வீவந்து காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே” என்பது திருவாசகம்.

**சிவபெருமான் ஆன்மாக்கஞ்சுத் திருவகுஸ்புரியக்
குருமூர்த்தியாக எழுந்தருளுவர்**

—உலவாது

- 23 அறிவுக்கு அறிவாகி, அவ்வறிவுக்கு எட்டா,
நெறியில் செறிந்தனிலை நீங்கிப்பு—பிறியரக்
- 24 கருணைத் திருஉருவாய்க், காசினிக்கே தோன்றி
குருபரன் என்று ஓர்திருப்பேர் கொண்டு. [க

(இ-ஏ) உலவாது - கெடாத அறிவுக்கு அறிவாகி -
ஆன்ம அறிவிலுக்கறிவாகி, அவ்வறிவுக்கு எட்டா நெறி
யில் - அவ்வறிவுக்கு அறிய முடியாத வழியில், செறிந்த
கிலை நிங்கி - எங்கும் நிறைந்த நிலையை விட்டு, பிறியாக்
கருணை - (என்றும் விட்டுப்) பிறியாத அருளே, திருவுரு
வாய் - திருமேமனியாக, குருபரன் என்று ஓர் திருப்பேர்
கொண்டு - குருபரன் என்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பற்ற
ஒரு திருப்பெயர் பூண்டு, காசினிக்கே தோன்றி - உல
கத்திலே தோன்றி எ - று.

(க-ரை) சிவபெருமான் மேஜான நூனநிலையிற்
பொருங்தியவராயும் நிங்காத கருணையே திருவுருவமாக
யுடையவராயும் உலகத்தில் குருமூர்த்தியென்று சொல்
ஞும்படியான ஒப்பற்ற திருநாமத்தை யுடையவராயுமுடை
யவர் என்க.

(வி-ரை) உலகில் சிவபெருமானே மாணிடச் சட்டை
சாத்திக் குருபரனும் எழுந்தகுளி பக்குவ ஆன்மாக்களுக்கு
அருள்புரிவரென்பது ஆகமநூற் றுணிபு. இவற்றை,
“மன்னவன் தன்மகன் வேடரிடத்தே” என்னும் சிவஞான
சித்தியார்ச்செய்யுள்ளதும், “ஐம்புலவேடரின் அயர்ந்தனை”
என்னும் சிவஞானபோதச் சூத்திரத்தாலுமறிக.

சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்குத் திருவருள் புரியும் முறை

—திருநோக்கால்

- 25 னாம்வினையைப் போக்கிடுடல் அறுபத்து எட்டுநிலம்
ஏழும், அத்துவாக்கள் இருமூன்றும்.—பாழாக
- 26 ஆணவமான படலம் கீழித்து. அறிவில்
காண்றிய மெய்ஞ்ஞானக்கண்காட்டிப்,—பூனும்

- 27 அடிஞானத்தால் பொருளும் ஆன்மாவும் காட்டி
கடியார்புவனம் முற்றும்காட்டி, - முடியாது [ச,
28 தேக்குபரமானந்தத் தெள்ளமுதம் ஆகீ எங்கும்
நீக்கம் அற நின்ற நிலைகாட்டிப் - போக்கும்
29 வரவும் நினைப்பும் மறப்பும் பகலும்
இரவும் கடந்து உலவா இன்பம் - மஞ்சவித்துக்
30 கண்மலத்தார்க்கு மலர்க்கண்மூன்றும் தாழ்ச்சைடையும்
வன்மழுவும், மானுமுடன் மால்விடைமெல்-மின் இடத்
31 பூத்தபவளப் பொருப்புஒன்று வெள்ளிவெற்பில் [துப்
வாய்த்தனைய தெய்வ வடிவாகி - மூத்த
32 கருமலக் கட்டறுத்துக் கண்அருள்செய்து உள்ளின்
ஒருமலத்தார்க்கு இன்பம் உதவி, [று

(இ-ஃ) திருநோக்கால் - திருவருட் பார்வையினால்,
ஊழ்வினையைப் போக்கி - சஞ்சிதவினையையைப் போக்கி,
உடல் அறுபத்தெட்டு - உடற்கருவிகள் அறுபத்தெட்டும்,
நிலம் ஏழும் - மூலாதாரம் முதலிய நிலங்கள் ஏழும்,
அத்துவாக்கள் இருமூன்றும் - மந்திராத்துவா முதலாகிய
ஆறு அத்துவாக்களும், பாழ் ஆக - அழிந்தொழிய,
ஆணவமான படலம் கிழித்து - ஆணவமலம் என்கின்ற
திரையை நீக்கி, அதிவில் காணாரிய - அதிவினால் கானு
தற்கரிய, மெய்ஞானக் கண்காட்டி - மெய்ஞஞானம் என்று
சொல்லப்படுகின்ற ஞானநோக்கத்தைத் தந்தருளி,
ஷுநும் - பொருந்திய, அடிஞானத்தால் - திருவடி ஞானத்
தால், பொருளும் ஆன்மாவும் காட்டி - பதிப்பொருளையும்
பசுப்பொருளையும் அறிவித்து, கடி ஆர் புவனம் முற்றும்
காட்டி - காவல் நிறைந்த உலகமாகிய பாசுப்பொருள்
அனைத்தையும் அறியும்படி செய்து, முடியாது - அழியா
மல், தேக்கு - எங்கும் நிறைந்த, பரமானந்தத் தெள்
அமுதம் ஆகி - மேலான இன்பத்தைத் தருகின்ற
தெளிந்த அமுதத்தை ஒத்து, எங்கும் நீக்கம் அற -

எங்கும் நீங்குதல் இல்லாமல், நின்ற நிலைகாட்டி - நிற்கும் நிலையையும் அறிவித்து, போக்கும் வரவும் - போதலும் வருதலும், நினைப்பும் மறப்பும் - நினைத்தலும் மறத்தலும், பகலும் இரவும் கடங்து - பகலும் இரவும் கடங்து, உலவா இன்பம் மருவுவித்து - அழியாத பேரின்பத்தை அடை வித்து, கன்மமலத்தார்க்கு - பிரளையாகலர்க்கு, மலர்க்கண் மூன்றும் - தாமரைமலர்போன்ற கண்மூன்றும், தாழ்சடையும் - தொங்குகின்ற சடையும், வண்மழுவும் - வலிய மழுப் படையும், மானும் - மான்கன்றும், உட(ல)ல் மால்விடை மேல் - கோபிக்கின்ற திருமாலாகிய இடபத்தின்மீது, மின் இடத்துப் பூத்த - மின்னாற்கொடி இடப்பக்கத்திலே தொன்றிய, பவளப் பொருப்பு ஒன்று - பவளமலை ஒன்று, வெள்ளி வெற்பில் வாய்த்தனைய - வெள்ளிமலையின்மீது தொன்றினுலொத்த, தெய்வ வடிவு ஆகி - தெய்வத் திரு மேனி கொண்டு, மூத்த - அநாதிகாலமாகத் தொடர்ந்த, கரும மலக் கட்டறுத்து - ஆணவும் கனமம் என்ற கட்டுக்களைப் போக்கி, கண் அருள்செய்து - ஞானக்கண்ணைக் கொடுத்தருளி, ஒரு மலத்தார்க்கு - விஞ்ஞானகலர்க்கு, உள்ளின்று - (அறிவுக்கறிவாகி) உள்ளின்ற நிலையிலேயே, இன்பம் உதவி - பேரின்பத்தைக் கொடுத்தருளி. ஏ - று.

(க-ரை) சிவபெருமான் தனது அருட்பார்வையினால் ஆன்மாக்கனுக்குற்ற ஊழ்வினையைப் போக்கிச் சரிரம் தொன்றுவதற்குக் காரணமாயுள்ளவற்றை அழியும்படி செய்தும், உண்மையான ஞானக்கண்ணைக் காண்பித்தும், பதி பசு பாசங்களைனத்தையும் காண்பித்தும், எக்கால மும் தான் நிக்கமற நிற்கின்ற நிலைமையைக் காண்பித்தும் பிறப்பிறப்பாகியவற்றைக் கடங்து என்றும் கெடாத இன்பத்தை அடையும்படி செய்தும் மூன்று கண்களுடும் மழுப்படையுடனும் பெரிய இடபத்தின்மேல் இடப் பக்கத்திலே உமாதேவியார் பொருந்தும்படியாக வெள்ளி

யங்கிரியில் தெய்வீகத் திருவுருவத்துடன் விளங்குவர் என்க.

(வி-ரை) திருநோக்கு - நயனதீகை; அருட்பார்வை. இது ஆசாரியர் தனது கிருபாநோக்கக்தால் சீடனது சஞ்சித வினையை அறுத்து அருள்புரிதல். ஊழ்வினை - சஞ்சிதவினை. உடல் அறுபத்தெட்டு - தூலதேகக் கருவிகள் அறுபதும் சூக்குமதேகக் கருவிகள் எட்டும் ஆக அறுபத்தெட்டு உடற்கருவிகள். நிலம் - ஏழ் - மூலாதாரம், சவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அங்கதம், விசுத்தி, ஆஞ்சூ, துவாதசாந்தம் என்பன. படலம் - கண்ணே வியை மறைக்குமோரு நோய். “ஞானக் கண்காட்டி” என்று கூறுதலால் “படலம் கிழித்து” என்றார்.

சிவபெருமான் ஆன்மாக்களை அடிமைக்கொண்டு
முந்தியடையச்செய்தல்

—பெருக்கெயேழு

- 33 மூன்று அவத்தையும்கழற்றி முத்தருடனே இருத்தி ஆண்றபரமுத்தி அடைவித்துத் - தோன்றவரும்
- 34 யான்என துன்று அற்ற இடமே திருஅடியா மோன பரானந்த முடியாக - ஞானம்
- 35 திருஉருவா இச்சை செயல் அறிவு கண்ணு அருள் அதவே செங்கை அலரா - திருக்கிலமே
- 36 சங்கிதியா, நிற்குந் தனிச்சுடரோ! எவ்வுயிர்க்கும் பின்னமற விண்ற பெருமானே!

(இ-ன்) பெருக எழும் - மிகுந்து தோன்றுகின்ற, மூன்று அவத்தையும் கழற்றி - கேவலாவத்தை, சகலா வத்தை, சுத்தாவத்தை என்னும் மூன்று அவத்தைகளையும் கீக்கி, முத்தருடனே இருத்தி - சீவன்முத்தர்களுடன்

சேர்த்து, ஆன்ற பரமுத்தி அடைவித்து - மேலாகச் சொல்லப்படுகின்ற பரமுத்தியை அடையப்பண்ணி, தோன்றவரும் - தோன்றும்படி வருகின்ற, யான் எனது என்று அற்ற இடமே - யான் எனது என நினைத்தல் நீங்கிய இடமே, திருவடியா(க) - திருவடியாகவும், மோன் பரானந்தம் முடியாக - சிவானந்தத்தைத் தருகின்ற மொனமே திருமுடியாகவும், ஞானமே திரு உரு ஆக - ஞானமே திருமேனியாகவும், இச்சை செயல் அறிவு கண்ணு - இச்சாசக்தி கிரியாசக்தி ஞானசக்தி என்னும் மூன்றுமே கண்களாகவும், அருள் அதுவே செங்கை அலர் ஆக - திருவருட்சருணையே சிவந்த கைமலராகவும், இருநிலமே சந்திதியா - பெரிய பூவுலகமே சந்திதானமாகவும், நிற்கும் தனிச்சுட்டரே - விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற சோதி யனே! எவ்வயிர்க்கும் பின்னம் அற நின்ற பெருமானே - எவ்வயிர்களிடத்திலும் வேற்றுமையற நின்ற பெருமை யுடையவனே! எ - று.

(க-ரை) சிவபெருமான் உலகத்திலுள்ள எல்லா வயிர்களுக்கும் வேறுபாடில்லாமல் வினங்குகின்ற பெரும்மயையடையவராயும் ஆணவமலம் ஒன்றையேயையடைய விஞ்ஞானகலருக்கு இன்பமளித்து, கேவலாவத்தை, சகலாவத்தை, சுத்தாவத்தை என்னும் மூன்று அவத்தை களையும் கீக்கி மேலான முத்திநிலையை அடையும்படி செய்பவராயு மூளைவர் என்க.

(வி-ரை) அவத்தை - ஆன்மா தத்துவங்களோடு கூடிச் சகல விஷயங்களையும் அறிந்து பற்றி அனுபவிக்கின்ற நிலை. அவை கேவலாவத்தை, சகலாவத்தை, சுத்தாவத்தை என மூன்று வகைப்படும். கேவலாவத்தை என்பது ஆன்மா ஆணவமலத்தோடு கூடி இச்சாஞ்ஞானக்கிரியைகள் சிறிதும் விளக்கமுறைது கிடக்கும் நிலை. சகலாவத்தை என்பது ஆன்மா தனுகரணங்கள் முதலிய

வற்றைப் பெற்று இச்சாஞானக் கிரியைகள் சிறி து விளக்க முற்றிருக்கும் நிலை. சுத்தாவத்தை என்பது பஞ்சமலங்கஞம் பிறவியும் நிங்கி ஆன்மா வியாபக அறிவு எய்தி பிருக்கும் நிலை. இவற்றை,

“கேவல சகல சுத்தம் என்றுமூன் நவத்தை யான்மா மேவவன்கேவலந்தன் னுண்மைமெய்பொறிகளைல் லாம் காவலன் கொடுத்த போது ககலனு மலங்க ளைலாம் ஓவின் போது சுத்த முடையன்ஹற் பவந் துடைத்தே”

என்னும் சிவஞானசித்தியார்ச் செய்யுளால்நிக (சித். 227), முத்தர் - சீவன்முத்தர்; மெய்ஞானம் தலைப்பட மலக்குற் றம் நிங்கிப் பிறவிக்கிடமின்றியிருப்பவர் சீவன்முத்தர் எனப்படுவர். பரமுத்தி - மேலான முத்தி.

யான் என்பது அகங்காரம் அல்லது செருக்கு என்னும் அகப்பற்று. எனது என்பது மமகாரம் அல்லது ஆசை என்னும் புறப்பற்று.

“யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானேனுக்கு யர்க்க வைகம் புகும்” என்பது திருக்குறள். (கு. 346).

“பின்னமற வின்ற பெருமானே” என்றது இறைவன் உயிர்களோடு ஒன்றுயும் வேறுயும் உடனுயும் நிற்கும் சுத்தாத்துவித நிலையை. ஒன்றுய் நிற்றலாவது உடலும் உயிரும்போல் நிற்றல். வேறுய் நிற்றலாவது கண்ணேனியும் கதிரொளியும்போல் நிற்றல். உடனுய் நிற்றலாவது கண்ணேனியும் ஆன்ம அறிவும்போல் நிற்றல்.

முகுகப்பெருமானின் சொந்த நிலை

—மின் னுருவம்

37 தேய்ந்தஙவரத்நர் சுடர்மணியாற் செய்தபைம்பொன் வாய்க்க கிட்டண மணிமுடியும்—தேய்ந்தபிறைத்

- 38 துண்டம் இருமூன்று நிரைதோன்றப் பதித் துஅனைய
புண்டரம் பூத்தநுதல் பொட்டழகும்—விண்ட
39 பருவமலர்ப்புண்டரிகம் பன்னிரண்டு பூத்தாங்கு
அருள்பொழியுங் கண்மலர் சராறும்—பரிது
40 பலவும் எழுந்து சுடர் பாலித்தால் போலக்
குலவும் மகரக் குழையும்—நிலவு உமிழும்
41 புண்மூறுவல் பூத்து அலர்ந்த பூங்குமுதச்செவ்வாயும்
சென்ம விடாய் தீர்க்கும் திருமொழியும்.

(இ-எ) மின் உருவும் தோய்ந்த - ஒளிவடிவும் பொருந்
திய, நவரத்தினச் சுடர்மணியால் செய்த பைம்பொன்
வாய்ந்த - ஒன்பது இரத்னங்களாகிய ஒளியுள்ள மணிக
ளோடு பசும்பொன்னாற் செய்யப்பட்ட, கிரண மணிமுடியும்-
பிரகாசத்தைத் தரும் அழகிய ஆறு திருமுடிகளையும்,
தேய்ந்த பிறைத் துண்டம் இருமூன்று - தேய்ந்த மதியா
கைய ஆறுபிறைத் துண்டங்களை, நிறைதோன்றப் பதித்
தனைய - வரிசையாக விளங்கும்படி பதித்தாற்போன்ற,
புண்டரம் பூத்தநுதல் பொட்டு அழகும் - திரிபுண்டரம்
தோன்றி விளங்குகின்ற நெற்றிகளில் இட்டபொட்டுகளின்
அழகையும், விண்ட பருவமலர்ப் புண்டரிகம் பன்னிரண்டு
பூத்தாங்கு - பருவகாலத்தில் விரிந்த பன்னிரண்டு
செந்தாமரை மலர்கள் பூத்தாற்போல, அருள்பொழியும்
கண்மலர் சராறும் - திருவருளைப் பொழிகின்ற கண்மலர்
பன்னிரண்டையும், பருதி பலவும் எழுந்து சுடர் பாலித்
தாற்போல - சூரியர் பன்னிருவரும் தோன்றி ஒளிவீசி
நற்போல, குலவு மகரக் குழையும் - விளங்குகின்ற மகர
குண்டலங்களையும், நிலவு உமிழும் - ஒளி வீசுகின்ற, புன்
முறுவல் பூத்தலர்ந்த பூங்குமுதச் செவ்வாயும் - புன்சிரிப்
புத் தோன்ற மலர்ந்த செவ்வாமபல்போன்ற சிவந்த வாய்
களையும், சென்மவிடாய் தீர்க்கும் திருமொழியும் - பிறவித்
துன்பத்தை நீக்குகின்ற திருவாக்கினையும் எ—று.

(க-ரை) முருகப்பெருமான் பிரகாசத்தைத் தரும் நவரத்தினங்களாற் செய்து விளங்குகின்ற ஆறு திருமுடி களையுடையவராயும், திரிபுண்டரம் விளங்குகின்ற நெற்றி களிற் பொட்டுக்களை யுடையவராயும், பன்னிரண்டு சூரி யர்களும் தொன்றினுற்போல விளங்குகின்ற பன்னிரண்டு கண்களையுடையவராயும் அழகுள்ள மகரகுண்டலங்களை அணிந்தவராயும், செவ்வாம்பல் மலரினையொத்த சிவந்த வாய்களையுடையவராயும் ஆன்மாக்களது பிறவித்துங் பத்தை நீக்கும் திருவாக்கை யுடையவராயும் விளங்குவர் என்க.

(வி-ரை) நவரத்தநம் - ஒன்பது ரத்தினம். அவை மரகதம், பவளம், நீலம், வச்சிரம், பதுமராகம், முத்து, கோமேதகம், புட்பராகம், வயிழுரியம் என்பன. பருதிபல - பன்னிரண்டு சூரியர். மகரக்குழை - மகரமீன் வடிவாகச் செய்யப்பட்ட ஒருவகைக் காதனி.

முருகக் கடவுளுடைய திருமுகங்களின் செயல்கள்
—வின்மலிதோள்

- 42 வெவ் அசர் போற்றிசைக்கும் வெம்குரனைத்தடிந்து தெவ்வர்உயிர்சிங்கும் திருமுகமும்-எவ்வுயிர்க்கும்
- 43 ஊழ்வினையை மாற்றி உலவாத பேரின்ப வாழ்வதருஞ் செய்ய மலர்முகமும்—சூழ்வோர்
- 44 வடிக்கும் பழுமறைகள் ஆகமங்களியாவும் முடிக்கும் கமல முகமும்—விடுத்து அகலாப்
- 45 பாச இருள் தூறங்கு பல்கதிரில் சோதிவிடும் வாசமலர் வதன மண்டலமும்—நேசமுடன்
- 46 போகம்உறும்வள்ளிக்கும், புத்தேனிர்ஷுங்கொடி மோகம் அளிக்கும் முகமதியும்-தாகமுடன் [க்கும்
- 47 வந்து அடியில் சேர்ந்தோர் மகிழ வரம்பலவும் தந்து அருளும் தெய்வமுகத் தாமரையும்

(இ-ன) வின்மலிதோள் - விற்படைதாங்கிய தோள் களையுடைய, வெவ்வசரர் போற்றிசைக்கும் - கொடிய அசர்கள் போற்றித் துகிக்கின்ற, வெம்குரனைத் தடிந்து - கொடிய சூபத்மனைக் கொன்று, தெவ்வர் உயிர் சிங்கும் திருமுகமும் - மற்றும் பகைவர்களுடைய உயிரை அளித்த திருமுகமொன்றும், எவ்வுயிர்க்கும் - எல்லா உயிர்கட்கும், ஊழ்வினையை மாற்றி - பழைய விளைகளைப் போக்கி, உலவாதபேரின்ப் வாழ்வதரும் - என்றும் அழியாதபேரின்பப் பெருவாழ்வைத் தருகின்ற, செய்ய மலர்முகமும் - செந்தா மரை மலர்போன்ற திருமுகமொன்றும், சூழ்வோர் வடிக்கும் - (தம்மை) அடைந்தோர் கற்றுத் தெளிகின்ற, பழுமறைகள் ஆகமங்கள் யாவும் - பழைய வேதங்கள் சிவாகமங்கள் எல்லாவற்றையும், முடிக்கும் கமலமுகமும் - முடிவுறக்குறுகின்ற தாமரை மலர்போன்ற திருமுக மொன்றும், விடுத்து அகலாப் பாச அருள் துறந்து - (உயிர்களை) விட்டுநிங்காத ஆணவமலமாகிய இருளைப் போக்கி, பலகதிரில் சோதிவிடும் - பல சூரியர்களைப் போன்ற ஒலிவீசுகின்ற, வாசமலர் வதன மண்டலமும் - வாசனை வீசுகின்ற தாமரை மலர்போன்ற வட்டமான திருமுக மொன்றும், நேசமுடன் - அன்புடன், போகம் உறும் வள்ளிக்கும் - இன்பத்தை அனுபவிக்கின்ற வள்ளிநாயகியாருக்கும், புத்தேளிர் பூங்கொடிக்கும் - தெய்வப் பெண்ணுகிய பூங்கொடிபோன்ற தெய்வயானை அம்மையாருக்கும், மோகமளிக்கும் முகமதியும் - ஆசையைக் கொடுக்கின்ற சந்திரன்போன்ற திருமுகமொன்றும், தாகழுடன் வந்து அடிமில் சேர்ந்தோர் - (தமது அருளைப் பெறும் பொருட்டு) ஆசையோடு திருவடிகளில் வந்தடைந்தோர், மகிழ் - மகிழும்படியாக, வரம்பலவும் தந்து அருளும் - வரங்கள் பலவற்றைறையும் தந்து அருளுகின்ற, தெய்வமுகத் தாமரையும் - தெய்வத்தன்மை பொருங்திய தாமரை மலர்போன்ற திருமுகமொன்றும். எ-று.

(க-ரை) முருகப்பெருமானின் ஆறு திருமுகங்களின் செயல்களை இக்கண்ணிகளிற் கூறப்பட்டவையாகுமென்க.

(வி-ரை) ஊழ்வினை - முன்செய்தவினை; பிறவிக்குக் காரணமான சஞ்சிதவினை, பழுமறைகள் - இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்கள். ஆக மங்கள் - காமிகம் முதலாய் இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்கள்.

இக்கண்ணிகளிற் கூறப்பட்ட திரு முகங்களின் செயல்கள்.

“மாயிருண் நூல் மறுவின்றி விளங்கப்
பல்கதிர் விரித்தன் ரேருமுக மொருமுகம்
ஆர்வல ரேத்த வமர்ந்தினி தொழுகிக்
காதலி னுவந்து வரங்கோடுத் தன்றே யொருமுகம்
மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ
அந்தணர் வேள்வியோர்க் கும்மே யொருமுகம்
எஞ்சிய பொருள்களை யேழுற நாடித்
திங்கள்போலத் திசைவிளக்கும்மே யொருமுகம்
சேறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக்
கறுவுகொ ணேஞ்சமோடு களம்வேட்டன்றேயொரு
குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுகப்பின் முகம்
மடவரல் வள்ளியோடு நகையமரங் தன்றே.”

என்னும் திருமுருகாற்றுப்படை வரிகளைத் தழுவிக் கூறப் பட்டன.

- முருகப்பெருமானுடைய திருக்கரங்களின் செயல்கள்
—கொந்தவிழுந்த
- 48 வேரிக் கடம்பும் விரைக்குரவும் பூத்து அலர்ந்த
பாரப் புயசமிலம் பனி னிரண்டும்—ஆர் அமுதம்
49 தேவர்க்கு உதவும் திருக்கரமும், சூர்மகளிர்
மேவக்குழழுந்து அணைந்தமென்கரமும்—ஓவாது

- 50 மாரி பொழிந்த மலர்க்கரமும், பூங்தொடையல்
சேர அணிந்த திருக்கரமும்,—மார்பு அகத்தில்,
51 வைத்த கரதலமும், வாமமருங்கில் கரமும்
உய்த்த குறங்கில் ஒருகரமும்,—மொய்த்த
52 சிறுதொடி சேர்க்கையும், மணிசேரந்த தடமகையும்
கறுவசமர் அங்குசம்சேர்க்கையும்,—தெறுபோர்
53 அதிர் கேட்கம்சுழற்றும் அங்கைத் தலமும்,
கதிர்வாள் விதிர்க்கும் கரமும்,

(இ-ன்) கொங்து அவிழ்ந்த - கொத்தாக மலர்ந்த,
வேரிக் கடம்பும் - தேனையுடைய கடப்ப மலரும், விரைக்
குரவும் - வாசனையுடைய குரா மலரும், பூத்து அலர்ந்த -
மலர்ந்து விளங்குகின்ற, பாரப்புச்சயிலம் பன்னிரண்டும் -
பெரிய மலில்போன்ற பன்னிரண்டு தோள்களையும், ஆர்
அமுதம் - தெவிட்டாத அமுதத்தை, தேவர்க்கு உதவும்
திருக்கரமும் - தேவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற திருக்கரம்
ஒன்றும், குர்மகளிர் மேவகுழைந்து அணிந்த மென்கர
மும் - தேவப் பெண்கள் விரும்ப இளகித்தழுவிய மென்
யையான திருக்கரம் ஒன்றும், ஒவாதுமாரி பொழிந்த
மலர்க்கரமும் - இடைவிடாமல் மழை பெய்வித்தருஞ்கின்ற
தாமரை மலர்போன்ற திருக்கரமொன்றும், பூங்தொடை
யல்சேர அணிந்த திருக்கரமும், - பூமாலைகள் ஒருங்குசேர
அணிந்த திருக்கரமொன்றும், மார்பு அகத்தில் வைத்த
கரதலமும் - மார்பின்மீது வைத்துக்கொண்டிருக்கும் திருக்
கரமொன்றும், வாமமருங்கில் கரமும் - இடையின் இடப்
பக்கத்தில் வைத்தருளிய திருக்கரமொன்றும், குறங்கில்
உய்த்த ஒருகரமும் - துடையின்மேல் வைத்தருளிய ஒப்
பற்ற திருக்கரமொன்றும், மொய்த்த சிறுதொடி சேர்க்கை
யும் - குழந்த சிறிய வீரவளைகள் அணிந்த திருக்கரமொன்
றும், மணிசேர் தடங்கையும் - உருத்திராக்கமணி பொருங்

திய விசாலமான திருக்கரமொன்றும், கறவு சமர் அங்கு சம் சேர்க்கையும் - கோபத்துடன் போர்செய்தற்கு துறட்டி என்னும் படையினைத் தாங்கிய திருக்கரமொன்றும், தெறு போர் அதிர் கேடகம் சமுற்றும் அம்கைத்தலமும் - அழிக்கின்ற போரில் அதிருகின்ற கேடகம் என்னும் ஆயுதத்தைச் சமுற்றுகின்ற திருக்கரமொன்றும், கதிர்வாள் விதிர்க்கும் கரமும் - ஓளிபொருங்கிய வாட்படையினை வீசுகின்ற திருக்கரமொன்றும் ஏ-று,

(க-றை) முருகப்பெருமானின் பனனிரண்டு திருக்கரங்களின் செய்கைகளே இக்கண்ணிகளிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன வென்க.

(வி-றை) வேரி - தென், மணம், குர்மகளிர் - அஞ்சத் தக்க தெய்வப்பெண்கள். வாமம் - இடப்பக்கம். “மொய்த்த சிறுதொட்சேர்” என்ற பாடத்திற்கு மொய்த்த சிறுதூட்சேர் என்று கொண்டு வளிய சிறிய உடுக்கை பொருங்கிய என்று பொருள் கூறுவாருமூர். தூடுடுக்கை, இடைசூருங்கிய ஒருவகைத் தோற்பறை. தொடி - வீரவளை. மணி - உருத்திராக்க மணி. கறுவு - தணியாக் கோபம். கேடகம் - பாதுகாப்புப் படை. (Shield.)

இக்கண்ணிகளிற் கூறப்பட்ட திருக்கரங்களின் செயல்கள்.

“விண்செலன் மரபி ஜயர்க்கேந்திய
தொருகை யுக்கன் சேர்த்திய தொருகை
நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை யஞ்சிய
அங்குசங் கடாவ வொருகை யிருகை [தொருகை
ஜயிரு வட்டமொ டெக்குவலங் திரிப்ப,
வொருகை மார்பொடு விளங்க வொருகை
தாரோடு பொவிய வொருகை
கீழ்வீழ் தொடி மொடு மீமிசைக் கொட்டபவொருகை
பாடின் படுமணி யிரட்ட வொருகை,
நினிற விசம்பின் மலி துளி பொழிய வொருகை

வானச மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட

ஆங்கப், பன்னிருக்கையும் பாற்படவியற்றி”

என்னும் திருமுருகாற்றுப்படை வரிகளைத் தழுவி எழுதப் பட்டன.

முருகப்பெருமானின் அலங்காரம்.

—**முதிராத**

- 54 கும்பமுலீஸ்செவ்வாய்க்கொடியிடையார்வேட்டு அணைந்த-
அம்பொன்மணிப்பூண், அகல்மார்பும்,-பைம்பொற்
- 55 புரிநூலும், கண்டிகையும், மூம்பட்டு உடையும்,
அரைஞானும், கச்சை யழகும்,—திரு அரையும்,
- 56 நாதக் கழலும் நகுமணிப்பொன் கிணக்கிணியும்,
பாதத்து அணிந்த பரிபுரமும்,—சோதி
- 57 இளம்பருதி நூறு ஆயிரங்கோடி போல
வளங்தருதெய்வீக வடிவும்—உளங்தனில்கண்டு
- 58 அதரிப்போர்க்கு ஆருமிராய் அன்பர் அகத்தாமரையின்
மீது இருக்கும் தெய்வ விளக்கு ஒளியே.

(இ-ஸ) முதிராத - இளமையாகவுள்ள கும்பமுலீ
குடம்போன்ற தனங்களையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயை
யும், கொடி இடையார் - கொடிபோலத் துவஞ்சின்ற
இடையையுமுடைய தேவமகளிர், வேட்டு அணைந்த -
விரும்பித் தழுவிய, அம்பொன் மணிப்பூண் அகல்மார்பும்-
அழகிய பொன்னினாலும், இரத்தினங்களினாலும் செய்
யப்பட்ட ஆபரணங்களை அணிந்த அகன்ற மார்பி
னையும், பைம்பொன் புரிநூலும் - பசிய பொன்னி
ஏற் செய்யப்பட்ட பூநூலினையும், கண்டி
கையும் - உருத்திராக்க மாலையினையும் மூம்பட்டு உடை
யும் - மலர்போலும் (மிருதுவான) பட்டாடையினையும்,
அரைஞானும் - அரைஞானையும், கச்சை அழகும்-அரைக்
கச்சையின் அழகையும், திரு அரையும் அழகிய இடை
யையும், நாதக்கழலும் - ஒவிக்கின்ற வீரக் கழலினையும்,
நகுமணிப்பொன் கிணக்கிணியும் - விளங்குகின்ற இரத்தி

னங்கள் பதித்த பொன்னுற் செய்யப்பட்ட சதங்கையிலோ யும், பாதத்து அணிந்த பரிபுரமும் - திருப்பாதங்களில் அணிந்த சிலம்பினையும், சோதி - ஒளி விசுகின்ற நூறு ஆயிரம்கோடி இளம்பருத்தோல் - இலட்சம்கோடி உதய சூரியர்கள் தோன்றினுற்போல, வளங்தரு தெய்வீக வடிவும் - பெருமையைத் தருகின்ற தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருவுருவத்தையும், உளந்தனில் கண்டு - மனத் திற் கண்டு, ஆதரிப்போர்க்கு ஆர் உயிர் ஆய் - அங்கு செய்வோர்க்கு அருமையான உயிராய், அன்பர் அகத் தாமரையின்மீது இருக்கும் - அன்பர்களுடைய இதயகங்கள் தில் எழுந்தருளியிருக்கும், தெய்வ விளக்கொளியே - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய விளக்கொளிபோன்றவனே - எ - று.

(க-ரை) முருகப்பெருமானது ஆடையாபரணங்களைப் பற்றிய அலங்காரங்கள் இக்கண்ணிகளில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன வென்க.

(ஸி-ரை) பூம்பட்டு என்பதற்கு பூத்தொழில் அமைந்த பட்டு என்று கூறினும் அமையும். அரைஞான் - இடுபில் கட்டும் கமிறு. கிண்கிணி - கிண் கிண் என்று ஒலிக்கும் சதங்கை, ஒருவகைக் காலணி. பரிபுரம் - சிலம்பு.

முருகப்பெருமான் பற்பல உருவங்களாய்
விளங்கும் நிலை.

— ஒதிய ஐங்கு

- 59 ஓங்காரத்து உள்ளவிக்கும் உள் ஒளியாய் ஜூந்தொநிங்காத பேருருவாய் வின்றேனே-தாங்கரிய ழிற்கும்
- 60 மந்திரமே சோரியா, வான்பதமே மாழுடியாத் தொந்தமுறும் வன்னமே தொக்காகப்-பந்தனையால்
- 61 ஒத்த புவனத்து உருவே உரோமமாத், தத்துவங்களை சத்த தாதுவா,—வைத்த

- 62 கிலைபே அவயவமாக் காட்டும் அத்துவாவின்
கிலையே வடிவமா நின்றோய்!—பலகோடி
- 63 அண்டம் உருவாகி அங்கம் சராசரமாய்
கண்டசத்தி மூன்றுள்கரணமாய்—தொண்டுபடு
- 64 ஆவிப் புலனுக்கு அறிவுஅளிப்பழக்கொழிலும்
மேவித தனிநடத்தும் எங்கோவே!—மேவ
- 65 வரும் அட்டழூர்த்தமாம் வாழ்வே! மெய்ஞானம்
தரும் அட்டயோகத் தவமே!

(இ-ஸ) ஓதிய - (மெய்யறிவுடையோரால்) சொல்லப்
பட்ட ஜங்கு ஒங்காரத்து - ஜங்கு உறுப்புக்களையடைய
பிரணவமந்திரத்தின், உள்ளளிக்கும் உள் ஒளியாய் - உள்
வொளிக்கும் உள்வொளியாய், ஜங்கொழிற்கும் நீங்காத -
திருஷ்டி முதலிய பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கும் அகலாத பேர்
உருவாய் நின்றேனே -பெரிய வடிவடையவனுய் நின்றே
னே, தாங்கு அரிய - தாங்குதற்கு அரிய, மந்திரமே சோ
ரியா - மந்திராத்துவாவே இரத்தமாகவும், வான்பதமே
மாரமுடியா - பெருமைபொருந்திய பதாத்துவாவே பெரிய
திருவடியாகவும், தொந்தமுறும் வன்னமே தொக்காக -
கட்டுள்ளவன்னுத்துவாவே தோலாகவும், பந்தணியால்
உத்த புவனத்து உருவே உரோமமாக - பாசத்தொடு கட்டிய
புவனத்துவாவே உரோமமாகவும், தத்துவங்களே சத
ததாதுவா - தத்துவாத்துவாவே எழுவகைத் தாதுக்களா
கவும், வைத்தகளையே அவயவமாக - பொருந்திய கலாத்து
வாவே ஏனைய உறுப்புக்களாகவும், காட்டும் அத்துவாவின்
கிலையே வடிவமா நின்றேயுய் - காட்டிய அத்துவாக்களின்
கிலையே வடிவமாக இன்றவனே, பலகோடி அண்டம் உரு
வாகி - பலகோடி அண்டக்களே திருமேனியாகவும், சரா
சரம் அங்கமாய் - சராசரப் பொருட்களே உறுப்புக்களாக
யும், கண்ட (மெய்யறிவுடையோராற்) காணப்பட்ட, சத்த
மூன்றுள்கரணமாய் - (இச்சாஞ்சானக் கிரியாசத்திகளைன்
னும்) மூன்று சத்திகளே அந்தக் கரணங்களாகவும்

(கொண்டு) தொண்டுபடும் - அடிமைத்தன்மை பொருங்கிய, ஆவிப் புலனுக்கு அறிவு அளிப்ப - உயிர்களினது அறிவுக்கறிவாய் நின்று உணர்த்தும்பொருட்டு, ஜங்கொ மிலும் ஏவித்தனிநடத்தும் - ஜங்கு கிரியைகளை ஏவிச் சிறப்பாகச் செய்கின்ற, எம்கோவே - எம்முடைய தலைவனே! மேவவரும் அட்டழூர்த்தமாம் வாழ்வே - பொருங்கும்படியாக வருகின்ற எட்டுவடிவோடு வாழ்கின்ற பெருமானே, மெய்ஞானம் தரும் - உண்மை ஞானத்தைத் தருகின்ற, அட்டயோகத் தவமே - இயாம் முதலை எட்டு அங்கங்களையுடைய யோகமாகிய தவத்தின் பயனே! எ-று.

(க-ரை) முருகப்பெருமானுவர் படைப்பாகிய ஜங்கு கிருத்தியங்களுக்கும் தான் வேரூகாமல் விளங்குபவராகியும், மந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வன்னுத்துவா, புவனத்துவா, தத்துவாத்துவா, கலாத்துவா முதலிய ஆறு அத்துவாக்களின் வடிவமாகியும் அடிமையாகிய உயிர்த் தோற்றங்களுக்கு ஞானத்தைத் தருபவராகியும், பிரதுவி, அபபு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், குரியன், சந்திரன், இயமானன் என்று சொல்லப்பட்ட அட்டழூர்த்தங்களாகியும் விளங்குபவர் என்க.

(வி-ரை) ஜங்கு ஒங்காரம் - ஜங்கு உறுப்புக்களை வடைய பிரணவ மந்திரம். அவையாவன. அகாரம், உகாரம், மகாரம், நாதம், விந்து என்பன. இவற்றை “அகர வுகர மகரவிந்து, நாதமாகிய வக்கரமைந்து” (சிவஞான தீபம் 122) என்பவற்றை விடுதலைக் கொடுக்க என்றும் மந்திரங்களுக்கெல்லாம் தலைமையுற்று விளங்கும் ‘நமசி வாய்’ என்னும் சிவமூலமந்திரமெனப்படும். இங்கு சிவபெருமானும் முருகப்பெருமானும் வேறல்லராகவின் இவ்வாறு கூறப்பட்டது. சத்ததாது, ஏழுதாது; அவை இரத்தம், சுக்கிலம், முளை, தழை, நரம்பு, என்பு, தோல் என்பன.

சிவபெருமானுக்ருபி இலக்கணங்களை முருகக்கடவுள் மேலேற்றிக்கூறியது, அவர்களிருவர்க்கும் உள்ள பேதமின்மையைக் காட்டுவதற்கென்க.

சடாத்துவாக்களை முருகக் கடவுளுக்கு வடிவாகக் கூறியது அவற்றேருடு ஒன்றுகியும் வேறுகியும் உடனகியும் நிற்கும் அத்துவித இயைபுநோக்கி யென்க. அட்டமூர்த்தம் - எட்டுஞ்சுவோடு கூடிய வடிவம். அவையாவன பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், இயமானன் என்பன. இவற்றை,

“தீவளி விசும்பு நிலனீ ரைந்து

ஞாயிறுங் திங்கனூ மறனு” (பரி 3-45) என்னும் பரிபாடல் செய்யளால் அறிக. ஈசற்கு அட்ட மூர்த்தங்கள் உள் என்பதை “அட்டமூர்த்தி தன்வெண்காட்டை நெஞ்சே,” “அட்டமூர்த்தி அண்ணுமலை கைதொழக், கெட்டுப்போம் விளைகேடில்லை நெஞ்சமே” என்னும் தேவாரங்களாலறிக, அட்டயோகம் - எட்டுவகையான யோகமுறை. அவை இயங்ம, நியம், ஆசனம், பிராண்யாமம், பிரத்திகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்பன.

முருப்பெருமானின் தசாங்கம்

—பருவத்து

- 66 அகலாத பேர் அன்பு அடைந்தோர் அகத்தன் புகலாகும் இன்பப் பொருப்பும்—சகலளிதப்
- 67 பேரின்ப வெள்ளப் பெருக்காறும் மீதானம் தேரின்பம் நல்கும் திருநாடும்—பாரின்பம்
- 68 எல்லாங் கடங்த இருநிலத்துள் போக்குவரவு அல்லாதுமயர்ந்த அணிநகரும்—தொல்லுலகில்
- 69 சுறும்முதலும் அகன் றுஎங்கும்நிறைந்துவேந்தெபு கூறி நடாத்தும் குரகதமும்—ஏறுமதம் [த்தைக்

- 70 தோய்ந்து களித்தோர் துதிக்கையினால் பஞ்சமலம்
காய்ந்த சிவனூனக் கடாக்களிறும்—வாய்ந்தசிவ
71 பூரணத்துள் பூரணமாம போதம் புதுமலராம்
நாரகத்துள்கட்டும் நறுந்தொடையும்—காரணத்துள்
72 ஜங்கொழி லும் ஒவா துஅளித் தூயர்ந்த வான்கொ
வந்தநவ நாத மணிமுரசும்—சந்ததமும் [தியும்
73 நிக்கம் இன் றி ஆடிநிமுல் அசைப்பான்போல்புவனம்
ஆக்கிஅசைத்தருளும் ஆணையுர-கேக்கபம் ந்து
74 விசம் பனுவல் விபுதர் தனித்தனியே
பேசும் தசாங்கமெனப் பெற்றேனே!

(இன்) பருவத்து - பக்ஞவகாலத்தில், அகலாத பேர்
அன்பு அடைந்தோர் அகத்துள் - நிங்காத பேரன்பை
யுடையவர்கள் உள்ளத்தில், புகல் ஆகும் இன்பப்பொ
ருப்பும் - புகுதற்குரிய ஆணந்த மலையும் சுகலளிதம் -
நல்ல அழகுபொருங்கிய, பேரின்ப வெள்ளப்பெருக்காறும் -
பேரின்ப வெள்ளமாகிய ஆறும், மீதாமும் - மேலான
இடத்தில், தேர் இன்பம் நல்கும் திருநாடும் - தெளிந்த
இன்பத்தைத் தருகின்ற அழகிய நாடும், பார் இன்பம்
எல்லாம் கடந்த - உலக இன்பங்கள் எல்லாவற்றிற்கும்
அப்பாற்பட்ட இருகிலத்துள் - மேலான வீட்டுலகத்தி
னிடத்தே போக்கு வரவு அல்லாது உயர்ந்த அணிநகரும் -
போதலும் வருதலுமில்லாது உயர்ந்து விளங்கும் அழகிய
நகரமும், தொல்லுலகில் - பழைமையான உலகத்தில்,
ஏறும் முதலும் அகன்று - அந்தமும் ஆதியும் நீங்கி,
எங்கும் நிறைந்து - எல்லாவிடத்திலும் வியாபித்து, ஜங்கொ
தெழுத்தைக் கூறி நடாத்தும் குரகதமும்-ஜங்கு அட்சாங்
களை (முடிபஞ்சாட்சரத்தை) ஒதிச்செலுத்துகின்ற குதிரை
யும், ஏறுமதங் தோய்ந்து களித்தோர் - (பழைமையாக)
அமைந்துள்ள சமயங்களில் அருந்தி (அதுவே மெய்க்
சமயமெனக் கண்டு) மகிழ்ச்சியடைந்தோர்கள், துதிக்கை

மினுல் - (அச்சமயங்களையெல்லாம் கடந்துநின்ற தன்னைத்) தோத்திரம் செய்வதினால், பஞ்சமலம் காய்ந்த சிவஞானக் கடாக்களிறும் - ஜங்கு மலங்களையும் நிக்கிய சிவஞானமா கிய மதயானையும், வாய்ந்தசிவ பூரணத்துள் பூரணம் ஆம்-பொருந்திய சிவவியாபகத்துள் அழுந்திய, போதம் புது மலர் ஆ(க) - ஞானமே புதிய பூவாகக்கொண்டு, நாரகத் துள் கட்டும் நறுந்தொடையும் - அன்புநிறைந்த உள்ளத் திலே கட்டப்படுகின்ற நல்லமாலையும், காரணத்துள் ஜங்கொழிலும் - (தூல ஜங்கொழிலுக்குக்) காரணமாகிய (குக்கும) ஜங்கொழிலையும், ஒவாது அளித்து உயர்ந்த வான்கொடியும் - இடைவிடாது செய்து உயர்த்திய மேலாகிய கொடியும், வந்த நவாத மணிமுரசும் - தோன் றிய புதுமையைத் தருகின்ற நாத தத்துவமாகிய அழகிய முரசும், சந்ததமும் - எப்பொழுதும், நிக்கமின்றி - நிங்குத வின்றி, ஆடி நிழல் அசைப்பான்போல் - கண்ணுடிநிழல் அசைப்பவனைப்போல, புவனம் ஆக்கி அசைத்தருளும் ஆணையும், - (சகல) புவனங்களையும் தோற்றுவித்து இயங்கசெய்கின்ற ஆட்சியும், தேக்கமழுந்து வீசும் பனுவல் - இனிமைபொருந்தி விளங்குகின்ற நூல்களை, விபுதர் தனித்தனியே பேசும் - புலவர்கள் வேறு வேறுகச் சொல் லும், தசாங்கம் எனப்பெற்றேனே - பத்துச் சிறந்தஷறுப் புக்களையுடையவன் என்று கூறப்பட்டனரே!

(க-ரை) முழுகப்பெருமான் மலை, ஆறு, நாடு, ஊர் மாலை, குதிரை, யானை, கொடி, முரசு, ஆணை முதலிய பத்தங்கங்களையுடையவர் என்பதே இக்கண்ணிகளின் கருத்தென்க.

(வி-ரை) லளிதம் - அழுகு. மீதானம் - மேலான இடம். “ஏறு மதம் தோய்ந்து கடாக் களிறும்” என்னும் கண்ணிகளுக்கு “முதன்மையாகிய சமயத்தைப்பொருந்தி ஆனங்தமுற்று ஒயபற்ற (தனது) துதிக்கையினால் ஜங்கு

வகையான கட்டுக்களை வெறுத்துச் சிவபெருமானிடத்தே அறிவைச் செலுத்திய ஆண்யானையும்” என்று பொருள் கூறுவாருமூனர். பஞ்சமலம் - ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம், திரோதாயி என்பன. தேக்கமழ்ந்து - தெய்வத் தன்மை பொருந்தி யென்றலுமாம். பத்துவகை அங்கங்களாவன:- மலை, ஆறு, நாடு, ஊர், மாலை, குதிரை, யானை, கொடி, முரசு, ஆணை. இவற்றை,

“மலைந்தி நாடேர் வணைதாரிவளி
கொலைமதக் களிறு கொடிமுரசாணை
யிலவயே தசாங்க மென்மனூர் பலவர்” என்னும் குத்திரத்தாலறிக. (இலக்கண விளக்கம், பாட்டியல் 22)

முருகப்பெருமானின் திருவவதாரம்

—தேசுதிகழ்

- 75 ழங்கயிலிலவற்பில்புணிமலர்ப்பூங்கோதையிடப் பாங்குறையும் முக்கண் பரஞ்சோதி—ஆங்கு ஒருநாள்
- 76 வெந்தகுவர்க்கு ஆற்றுத் திண்ணேர் முறைக்கு ஐந்துமுகத்தோடு அதோழுகமும்-தந்து [இரங்கி
- 77 திருமுகங்கள் ஆரூசிச் செந்தமுல்கண் ஆறும் ஒருமுகமாய்த்தீப்பொறியாறுயிப்ப—விரிபுவனம்
- 78 எங்கும் பரக்க இமையோர் கண்டு அஞ்சுக லும் பொங்கு தமல் பிழும்பைப் பொற்கரத்தால்-அங்கன்
- 79 எடுத்துஅமைத்துவாயுவைக்கொண்டு ஏகுதினன் று எம்மான் கொடுத்து அளிப்பமெல்லக்கொடுபோய்-அடுத்ததொரு
- 80 பூத்த தலைவ கொடுபோதியெனத், தீக்கடவள் சிதப் பகோதிக்கே சென்று உயிப்பப்—போதருசற்று
- 81 அன்னவனும்கொண்டு, அமைதந்குதூற்றுள்கரவனைத்தில் சென்னியில்கொண்டுமயிப்பத்திருவருவாய்-முன்னா
- 82 அறுமீன் முலையுண்டு அழுத விளையாடி நறுநீர் முடிக்கு ஆணிந்த நாதன்-குறுமுறுவல்

- 83 கன்னியொடும்சென்று அவட்குக்காதல்லருக்காட்டுதலும்
அன்னவள்கண்டு,அவ்வுருவம் அறினையும்-தன்இரண்டு
- 84 கையால்ளடுத்து அணைத்துக், 'கந்தன்'எனப்பேர்புனைந்து
மெய்யாறும் ஒன்றுக மேவுவித்துச்,—செய்ய
- 85 முகத்தில் அணைத்து, உச்சிமோந்து, முலைப்பால்
அகத்துள்மகிழ்புத்து அளித்துச், சகத்து அள்ந்த
- 86 வெள்ளை விடைமேல் விமலன் கரத்தில் அளித்து
உள்ளம் உவப்ப உயர்ந்தோனே!

(இ-ஈ) தேசுதிகழ் - ஒளிவிளங்குகின்ற, பூங்கயிலை
வெற்பில் - அழகிய திருக்கயிலாயமலையில், புனைமலர்
பூங்கோதை - தொடுக்கப்பட்ட அழகிய பூமாலையை
அணிந்த உமாதேவியாரை, இடப்பாங்கு உறையும் முக்
கட் பரஞ்சோதி - வாமபாகத்தில் வைத்திருக்கப்பெற்ற
ஸுன்று கண்களையுடைய சோதிவடிவாகிய சிவபெருமான்,
ஆங்கு ஒருநாள் - அக் கயிலைமலையில் ஒருநாள், வெம்தகு
வாங்கு ஆற்றுத விண்ணேஞ்சு முறைக்கு இரங்கி - கொடிய
அசுரர்களுக்கு எதிர்நிறகமாட்டாத தேவர்களுடைய
முறையீட்டுக்குக் கருணைகூர்ந்து, ஜங்கு முகத்தோடு
அதோமுகமும் தங்கு - (சானம் முதலிய) ஜங்கு முகங்
களோடு கீழ்நோக்கிய முகமொன்றையும் கொண்டு, திரு
முகங்கள் ஆரூசி - திருமுகங்கள் ஆரூகப்பெற்று, செங்
தழல் கண் ஆறும் - சிவந்த நெருப்புப்போன்ற ஆறு
கெற்றிக்கண்களிலிருந்தும், ஒரு முகமாய்த் தீப்பொறி
ஆறு உய்ப்ப - ஒருங்கே ஆறு தீப்பொறிகளை வெளிப்
படுத்த, விரிபுவனம் எங்கும் பரக்க - அப்பொறிகள் விரிந்த
புவனங்கள் எங்கும் பரவ, இமையோர் கண்டு அஞ்சத
ஆம் - தேவர்கள் கண்டு பயப்படுதலும், பொங்கு தழல்
பிழும்பை - சிறுகிள்ற அக்கினிப்பிழும்பை, பொற்காத
தால் அங்கண் எடுத்து அமைத்து - அழகிய கரத்தி
ஞல் அவ்விடத்தினின்றும் எடுத்து (அதன் சீற்றத்தை)

அடக்கி, வாயுவைக்கொண்டு ஏதுதியென்று எம்மான் கொடுத்து அளிப்ப - வாயுபகவாஜீ னோக்கி நீ இவற் றைக் கொண்டுசெல்லுதி என்று எம்மிறவனுகிய சிவ பெருமான் கொடுப்ப, மெல்ல கொடுபோய் - (வாயுதேவ னும்) மெல்லக் கொண்டுபோய், அடுத்ததொரு பூதத் தலைவ! - அடுத்து சிற்கின்ற பூதங்களுக்குத் தலைவனுக சிற்கின்ற அக்கினிதேவனே!, கொடுபோதி என - நீ கொண்டுபோவாயாக என, சிதப் பகோதிக்குச் சென்று உய்ப்ப - (அக்கினிதேவன்) குளிர்ச்சியள் “பகோதி” என் னும் பெயரையுடைய கங்கையாற்றிற் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க, போது ஒரு சற்று - ஒருசிறிது காலம், அன்ன வனும் கொண்டு அமைதற்கு ஆற்றாள் - அப் பகோதியும் (அவ்வக்கிளிப் பிழம்பைத்) தாங்கிக்கொண்டு இருப்ப தற்கு ஆற்றாலாகி, சென்னியில் கொண்டு சரவ ணத்து உய்ப்ப - தலைமீது சுமங்குகொண்டுபோய் சரவ ணப்பொய்கையில் விட, திரு உருவாய் - (அத்தீப்பொறிக ளாரும் ஆறு) திருவருவங்களாய், முன்னர் அறுமீன் முலையுண்டு அழுது விளையாடி - முதலிலே ஆறு கார்த திகைப்பெண்கள் கொடுத்த முலைப்பாலையுண்டு அழுது விளையாடியும், கறுநீர் முடிக்கணிந்த நாதன் - நல்ல நீரை யுடைய கங்கையை முடியில் அனிக்த சிவபெருமான், கறுமுறுவற் கண்ணியொடும் சென்று - புஞ்சிரிப்பை யுடைய உமாதேவியாரோடும் சென்று, அவட்கு - அத் மதவிக்கு, காதல் உரு காட்டுதலும் - (தனது) விருப்பத் தில் தோன்றிய திருவருவத்தைக் காண்பித்தலும், அன்னவன் அவ்வருவம் ஆறினையும் கண்டு - அவ்வுமாதேவியார் அத்திருவருவங்கள் ஆறினையும் கண்டு, தன் இரண்டு கையால் எடுத்து அணித்து - ததை இரண்டு கைகளினுலும் எடுத்துத் தழுவி, கந்தன் எனப் பேர்புளைந்து - ‘கந்தன்’ என்று பெயரிட்டு, மெய் ஆறும் ஒன்றாக மேவு வித்து - அந்த ஆறு திருவருவங்களையும் ஒன்றாகப்

பொருங்தும்படி செய்து, செய்ய முகத்தில் அணைத்து உச்சிமோந்து - சிவந்த முகத்தில் அணைத்து உச்சிமுகந்து, அகத்துள் மகிழ் பூத்து மூலைப்பால் அளித்து - தனது திருவுள்ளத்தில் மகிழ்ச்சிகொண்டு திருமூலைப்பாலைக் கொடுத்து, சகத்து அளந்த - உலகத்தை அளந்த, வெள்ளீ விடைமேல் விமலன் - (திருமாலாகிய) வெண் மையான இடபத்தின்மீது அமர்ந்து விளங்கும் சிவபெரு மானுடைய, கரத்தில் அளித்து - திருக்கரத்திற் கொடுத்து, உள்ளம் உவப்ப உயர்ந்தோனே - (சிவபெரு மான்) மனம் மகிழும்படியாகச் சிறப்புற்றேனே! எ - று.

(க-ரை) சிவபெருமான் திருவருளால் முருகப்பெரு மான் தோன்றினர் என்பது இக்கண்ணிகளில் கூறப்பட்டிருக்கிறதெனக.

(வி-ரை) முக்கண் - சூரியன், சந்திரன், அக்கினி என்பன; வலக்கண் சூரியனும், இடக்கண் சந்திரனும், நெற்றிக்கண் அக்கினியும் என்று கூறுவர். ஐந்துமுகம் - சானம், தற்புருடம், அடோரம், வாமதேவம், சத்தியோ சாதம் என்பன. அதோமுகம் - கீழ்நோக்கிய முகம்.

76-ம், 77-ம் கண்ணிகளிற் கூறப்பட்ட செய்தியை, “வந்திக்கு மலரோ ஞதி வானவ ருரைத்தல் கேளாப் புந்திக்கு விடர்செய்யற்க புதல்வளைத் தருது மென்னு அந்திக்கு நிகர்மெய் யண்ண லருங்புரிந் தறிஞு ராயோர் சிந்திக்குங் தனது தொல்லைத் திருமுக மாறுங் கொண் (கந்; திருவ. 43) டான் என்னும் செய்யுளால்நியலாகும்.

சரவணம் - சரவணப்கொய்கை; சரவணம் - சரவனம். சரவனம் என்பது நான்றகாடு. கந்தன் - சேர்க்கப்பட்டவன்; “சேயவன் வழிவமாறுங் திரட்டிந் யொன்றுய்ச்

செய்தாய், ஆயத னலேகந்த னமெனு நாம் பெற்றுன்” என்பது கந்தபுராணம் (திருவிளை. 17). “ஆறுமோ ரூப தாக வாக்கலிற் கந்த னனுன்” என்பது தணிகைப் புராணம்.

இதிற் சொல்லப்பட்ட செய்திகள் பரிபாடல் ஐந்தாம் பாட்டோடும் கந்தபுராணம் திருவவதாரப்படலத்தோடும் ஒத்துஞோக்கற்பாலது.

முருகப்பெருமானின் திருவிளையாடல்கள்

—கிளைமொழி

- 87 மங்கை சிலம்பின்; மணி ஒன்பதில் தோன் றும் துங்க மடவார் துயர்தீர்ந்து—தங்கள்
- 88 விருப்பால் அளித்த நவவீரருக்குள் முன் னேன் மருப்பாயும் தார் வீரவாகு—கெருப்பில்லதித்து
- 89 அங்கண் புவனம், அணைத் தும் அழித்து உலவும், செங்கட்கிடாய் அதனைச் சென்று கொண்டு-எங்கோன்
- 90 விடுகுதியென்று உய்ப்ப, அதன்மீது இவர்க்கு எண்திக்கும் நடத்தி விளையாடும் நாதா!—பகடப்போன்
- 91 அகந்தை உரைப்ப, மறையாதியெழுத்து என்று உகந்தபிரணவத்தினுடன்கை-புகண் ரிலையால்
- 92 சிட்டித் தொழில் அதனைச் செய்வது எங்கள் என்று முன்ம் குட்டிச்சிறை இருத்தும், கோழானே!-மட்டு அவிழும்
- 93 போன்னங் கடுக்கைப்புரிசடையோன் போற்றிசைப்ப முன்னம் பிரமம் மொழிந்தோனே!-கொன்னெடு
- 94 தாரகஜும் மாயத் தடங்கிரியும் தூளாக, [வேல் வீர வடிவேல் விடுத்தோனே!—சீரலைவாய்
- 95 தெள்ளு திரைகொழிக்கும் செந்துரில்போய்க்கருகீண வெள்ளம் என த்தவிசின் விற்றிருந்து,-வெள்ளைக்
- 96 கடையந்திரனுக்கு அஞ்சல் அளித்துக், கடல்சூழ்

- மயேங்திரத்தில்புக்கு,இமையோர்வாழுச்-சமேங்திரனும்
 97 சூரீன் சோதித்து வருகென்று, தடம்தோன்விசய
 வீரனைத் தூகாகவிடுத்தோனே!— கார் அவுணன்
 98 வானவரை விட்டு,வணங்காகமயால் கொடிய
 தான்வர்சன் நாற்படையும் சங்கரித்துப்,—பானு
 99 பக்கவன் முதலாய பாலருடன் சிங்க
 முகனைவென்று வாகைமுடித்தோய்!—சகமுடுத்
 100 வாரிதனில் புதிய மாவாய்க் கிடங்கதெடும் [த
 சூர்உடலம் கீண்ட சுடர் வேலோய்!-போர் அவுணன்
 101 அங்கம் இருக்காருய் அடல்மயிலும் சேவலுமாய்த்
 துங்கமுடன் ஆர்த்துஎழுங்கு,தோன்றுதலும்—அங்கு
 102 சிறும் அரவைப்பொருத சித்ரமலில்வாகனமா [அவற்றுள்
 ஏறி நடாத்தும் இளையோனே!—மாறிவரு
 103 சேவல் பக்கயைத் திறல்சேர் பதாகைளன
 மேவத் தனித்து உயர்த்த மேலோனே—மூவர்
 104 குறைமுடித்து, விண்ணம் குடியேற்றித் தேவர்
 சிறைவித்து, ஆட்கொண்டு அளித்த தேவே!

(இ-ஸ்) கி ஸ் ளோ மொ ழி - கிளிமொழியைப்போன்ற
 மொழிகளையடைய, மங்கை சிலம்பின் மணி ஒன்பதில்
 தோன்றும் - உமை அம்மையாரது சிலம்பின் ளின் று சித
 றிய ஒன்பது இரத்தினங்களில் தோன்றிய, துங்க மட
 வார் துயர்தீர்ந்து - பரிசுத்தம் பொருந்திய கவசத்திக
 ஞடைய துங்பம் நிங்கி, தங்கள் விருப்பால் அளித்த
 நவ வீரருக்குள் - தங்கள் விருப்பத்தினால் பெற்ற ஒன்பது
 வீரருக்குள்ளே, முன்னேன் - முதல்வஞ்சிய, மருப்பாயும்
 தார்வீரவாகு - வாசனை வீசுகின்ற மலர்மாலையை அணிந்த
 வீரவாகுதேவர், நெருப்பில் உதித்து - வேள்வித்தீயில்
 பிறங்கு, அம்கண் புவனம் அணைத்தும் அழித்து உல
 வும் - அழகிய இடமகன்ற புவனங்கள் எல்லாவற்றையும்

அழித்து உலாவுகின்ற, செம்கண் கிடாய் அதனை சென்று கொணர்ந்து - சிவந்த கண்களையுடைய ஆட்டுக்கிடாயை போய்ப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து, எம்கோன் - எமது தலைவனே, விடுக்குதி என்று உய்ப்ப - (இதனை வாகன மாகச்) செலுத்துவாயாக என்று விடுக்க, அதன்மீது இவர்ந்து - அதன்மீது ஏறி, எண்திக்கும் நடத்தி விளையாடும் நாதா - எட்டுத் திக்குகளிலும் செலுத்தி விளையாடுகின்ற தலைவனே, படைப்போன் - மிரமதேவன், அகந்தை உரைப்ப - நானே உலகத்துக்குத் தலைவன் என்று கார்வங்கொண்டு கூற, மறை ஆதி ஏழுத்து என்று - வேதத்தின் முதல் எழுத்தென்று, உகந்த பிரணவத் தின் - அறிஞரால் விரும்பப்பெற்ற பிரணவ மந்திரத்தின், உண்மை புகன்றிலையால் - உண்மைப்பொருளை உரைத்தா மில்லை, ஆகையால், சிட்டித் தொழில் அதனைச் செய்வது எங்குன் என்று - படைப்புத் தொழிலை நீ எவ்வாறு செய்யக்கூடும் என்று கூறி, முனம் சூட்டிச் சிறை இருக்கும் கோமானே - முன்னர் சூட்டிச் சிறையிலேயிட்ட தலைவனே, மட்டு அவிழும் பொன்னம் கடுக்கை - தேன் ஒழுகுகின்ற பொன்போலும் அழகிய கொன்றை மலரை, புரிசடையோன் - (தரித்த) முறுக்கையுடைய சடையையுடைய சிவபெருமான், போற்றிசைப்ப - போற்றித் துதிக்க, முன்னம் பிரமம் மொழிந்தோனே - முதன்மையாகிய பிரணவ மந்திரத்தின் பொருளை உரைத்தருளியவனே, கொல் நெடு வேல் தாரகனும் - கொல்லும் தொழிலையுடைய நெடிய வேலைத்தாங்கிய தாரகாசாரனும், மாயத் தடம்கிரியும் - மாயம்பொருந்திய விசாலமான கிரெளஞ்சமல்லியும், தூளாக வீரவடிவேல் விடுத்தோனே - தூளாகி அழிந்துபோகும் பொருட்டு வெற்றி பொருந்திய கூர்மையரான வேற்படையைச் செலுத்தியருளியவனே!, தெள்ளு திரை கொழிக் கும் - தெளிந்த திரைகளை வீசுகின்ற, சீரலைவாய் செஷ தூரில் போய் - திருச்சீரலைவாய் என்னும் நாமத்தை

யுடைய திருச்செந்தூரில் போய், கருகீன வெள்ளம் என தனிசில் வீற்றிருந்து - அருள்வெள்ளம்போன்று ஆசனத் தில் இருந்து, வெள்ளோக் கயேந்திரனுக்கு அஞ்சல் அளித்து - வெள்ளோ யானையையுடைய தேவேந்திரனுக்கு அபயங் கொடுத்தருளி, கடல்குழ் மகேந்திரத்தில் புக்கு - கடலால் குழப்பெற்ற மகேந்திரபுரத்துக்குப் போய், இமை போர் - வாழு - தேவர்கள் வாழும்பொருட்டு, சௌயெந்திரனும் சூரை - வெற்றியையுடைய சூரபன்மனை, சோதித்து வருக என்று - (தூதுபோய்) வினாவி வருவாயாகவென்று, தடம் தோள் விசய வீரனைத் தூதாக விடுத்தோனே - விசால மான தோள்களையுடைய வெற்றிபொருந்திய வீரவாகு தேவரைத் தூதாக விடுத்தருளியவனே!, கார் அவணன் வானவரை விட்டு வணங்காமையால் - கரிய ஸிறத்தை யுடைய சூரபன்மன் தேவர்களோச் சிறையினின்றும் விடுதலை செய்து வணங்காமையினால், கொடிய தானவர்கள் நாற்படையும் சங்கிரித்து - கொடிய அசரர்களுடைய நால் வகைப் படைகளையும் அழித்து, பானுபகைவன் முதலாய பாலருடன் - பானுகோபன் முதலிய மற்றைப் பிள்ளைகளோடு, சிங்கமுகளை வென்று-சிங்கமுகாசாலையும் வென்று, வாகை முடித்தோய் - வெற்றிமாலை குடியவனே!, சகம் உடுத்த வாரி தனில் - உலகத்தைச் சூழ்ந்த கடவில், புதிய மாவாய் கிடந்த - புதுமையான மாமரமாய்த் தோன்றிய, சூர் நெடும் உடலம் கீண்ட நெடுவேலோய! - சூரபன்மனுடைய பெரிய உடலைப் பிளங்த ஒளிவீசுகின்ற வெற்படையையுடையவனே!, போர் அவணன் அங்கம் இருக்கிறுய் - போர்த் தொழிலில் வல்ல சூரபன்மனுடைய உடல் இரண்டுக்காலி, அடல் மயிலும் சேவலுமாய் - (ஒன்று) வலிமையையுடைய மயிலும் (மற்றெருந்று) சேவலுமாக, துங்கமுடன் ஆர்த்து எழுந்து தோன்றுதலும் - சிறப்புடன் ஆரவாரித்து எழுந்து விளங்குதலும், அங்கு அவற்றுள் - அவ்விடத்தில் தோன்றிய அவ்

விரண்டனுள், சிறும் அரவைப் பொருத - சிறுகின்ற பாம்பைக் கொல்லுகின்ற, சித்ரமயில் வாகனம் ஆக - ஆழகிய மயிலை வாகனமாகக் கொண்டு, ஏறி நடாத்தும் இளையோனே - ஏறிச் செலுத்துகின்ற இளமையையுடையவனே, மாறிவரும் சேவல் பகையை - மாறுபட்டு வருகின்ற சேவலாகிய பகைவனை, திறல்சேர் பதாகை என மேவ - வலிமை பொருந்திய சேவற்கொடியாக்கி, தனித்து உயர்த்த மேலோனே - ஓப்பற்று விளங்கும்படி உயர்த்திய மேன்மையுடையவனே! மூவர் குறை முடித்து - மும்மூர்த்திகளுடைய குறைகளைப் பூர்த்திசெய்து, தேவர் சிறை விடுத்து - தேவர்களைச் சிறையினின்றும் விடுவித்து, விண்ணம் குடியேற்றி - (அவர்களைத்) தேவ லோகத்தில் குடியேற்றுவித்து, ஆட்கொண்டு அளித்த தேவே - ஆட்கொண்டருளிய தேவரீரே. எ - று.

(க-ரை) முருகப்பெருமான் என்னென்ன திருவிளையாடல்களைச் செய்தாரென்று இக்கண்ணிகள் கூறுகின்றனவென்க.

(வி-ரை) மணி ஒன்பது - நவரத்தினங்கள்; மாணிக்கம், முத்து, புட்பாகம், கோமேதகம், வைடுரியம், வைரம், மரகதம், பவளம், இந்திரநிலம் என்பன. துங்க மடவார் - கவசத்திகள்; மாணிக்கவல்லி, தரளவல்லி, புட்பாகவல்லி, கோமேதகவல்லி, வைடுரியவல்லி, வைரவல்லி, மரகதவல்லி, பவளவல்லி, இந்திரநிலவல்லி என்போராவர். நவவீரர் - வீரவாகு, வீரகேசரி, வீரமகேந்திரர், வீரமகேச்சரர், வீரபுரங்தரர், வீராரட்சசர், வீரமார்த்தாண்டர், வீராந்தகர், வீரதீரர் என்னும் ஒன்பதின்மாவர். இந்நவவீரர்கள் வந்த வரலாற்றைக் கந்தபூராணம் துணைவர் வருபடலத்திற் காண்க. (துணைவர் செய்: 24—34).

கிடாய் - ஆட்டுக்கிடாய். நாரதமுனிவர் செய்த யாகத் தினின் ரூம் எழுந்த ஆட்டுக் கிடாயை முனிவர்கள் வேண்டுகோட்படி. வாகனமாய் ஊர்ந்த சரித்திரத்தைக் கந்தபுராணம் தகரேறுபடலத்திற் காண்க. இன்னும்,

“ஓருமையு ஸொருங்கி யிருகை நெய்வார்த்து
நாரத ஞேம்பிய செந்திக் கொடுத்த
திருகுபுரி கோட்டுத் தகர்வரு மதியோய் !”

(கல்லாடம் கட. 2)

என்னும் கல்லாடச் செய்யுளாலும் அறிக.

வீரவாகுதேவரே முருகப்பெருமானின் திருவுளப் பாங்கின்படி பிரமதேவனைக் குட்டிச் சிறையில் வைத்தா ரென்று சங்கரசங்கிதையும், முருகப்பெருமானின் கட்டணைப்படி கணாநாதர்கள் பிரமனைக் குட்டிச் சிறையிலிட்டார்களென்று தனிகைப் புராணமும், முருகப்பெருமானே பிரமனைக் குட்டிச் சிறையிலிட்டாரென்று கந்தபுராணமும் கூறுகின்றன. அவற்றின் பேதங்களை அவ்வால் தூல்களில் காண்க. இன்னும் கல்லாடத்தில் பிரமதேவன் “ஓம்” என்னும் பிரணவத்திற்கு உண்மைப் பொரு ஞரைக்காதபடியால் அப் பிரமதேவனைச் சிறை வைத்த லும், அதனால் உலகத்தில் படைத்தற் தொழிலுக்குத் தடை உண்டாதலும் அதுகாரணமாகச் சிவபெருமான் முருகப்பெருமானிடம் சென்று பிரமதேவனை விடுவித்தருளியதும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதனை

“ஓமெனும் எழுத்திற் பிரமம் பேசிய
நான்மறை விதியை நடுங்குசிறை வைத்துப்
படைப்புமுதன் மாயவான்முதற் கூடித்
தாழைதயு மிரப்பத் தனையது விடுத்தோய்”

(கல்லாடம் கட. 2)

என்னும் கல்லாடச் செய்யுளாலறிக.

மயேந்திரம் - வீரமகேந்திசபுரம். இது சூனுடைய பட்டினம். சூரபன்மன் - சூரனும் பதுமனும் என்னும் இரண்டு பெரிய உருவங்களைக் கொண்ட ஒரு யாக்கையை யுடையவன். திருமுருகாற் றுப்படையில் “இருபேருருவின் ஒருபேர் யாக்கை” என்பதனால் அறிக். சூரபன்மனைத் தடிந்தபொழுது அங்கம் இருக்காருகி ஒருக்காருகிய சூரன் மயிலாயும், மறுக்காருகிய பதுமன் சேவலாயும் தோன்றிய வற்றுலும் அறிக். இவற்றை,

“தாவடி நெடுவேண் மீளத் தற்பரன் வரத்தால்வீடா
மேவல னெழுங்து மீட்டுமெய் பகிரிரண்டு கூறுஞ்
சேவலும் மயிலுமாகி.....”

(சூரபன்மன் வதை செய், 492)

என்னும் கந்தபுராணச் செய்யுளால் அறிக்.

நாற்படை - நாலுவகைப்படை; இதர்ப்படை, யானைப் படை, சூதிரைப்படை, காலாட்படை என்பன. “வெல்லு மால் யானை தேரே வெம்பரி காலாளாமே” என்பது குடாமணி நிகண்டு.

பானுபகைவன் முதலரைய பாலர் - பானுகோபன், அக் கிணிமுகன், வச்சிரவாகு, மூவாயிரவர் முதலியவர். சிங்க முகன்-சிங்கமுகாசரன்; சூரனுடைய தம்பி. ஆசரபுரியைத் தலைநகராகக் கொண்டவன், ஞானவான். சுப்பிரமணியப் பெருமானுடைய வல்லமைகளைச் சூரபன்மனுக்கு அறி வித்தவன். ஆயிரம் சிங்கமுகங்களையும் இரண்டாயிரம் கைகளையுமடையவன்.

முருகப்பெருமாணின் திருமணம்

—மறைற்றுமுடிவு ஆம்

105 கைவக் கொழுங்கேதி தவக்கடலே; வான்டுதவும் தெய்வக் கலிற்றைமணங்கு செய்தோனே-பொய்விரவு

- 106 காமம் முனிந்த கலைமுனிவன் கண் அருளால்,
வாம மடமானின் வயிற்று உதித்துப், - மூமருவு
107 கானக் குறவர் களிகூரப், பூங்குழில்போல்
ஏனல்புனங்காத்து இனிது இருந்து, - மேன்மைபெறத்
108 தெள்ளித் தினைமாவும் தேனும் பரிந்து அளித்த
வள்ளிக் கொடியை மணங்தோனே!

(இ-ன்) மறைமுடிவு ஆம் சைவக்கொழுந்தே - வேதங்
களின் முடிபாயுள்ள சைவத்தின் தனிரே! தவக்கடலே -
தவமாகிய சமுத்திரமே! வான் உதவும் தெய்வக் களிற்றை
மணம் செய்தோனே - தேவலோகத்துக்குத் தலைவனுகிய
இந்திரன் அளித்த தெய்வயானை யம்மையாரைத் திரு
மணஞ்சு செய்தவனே!, பொய் விரவு காமம் முனிந்த - பொய்
கலந்த உலக இச்சையைத் துறந்த, கலைமுனிவன் கண்
அருளால் - கலைகளை உணர்ந்த முனிவன் கண்ணுற்று
திருபை செய்தலால், வாம மடமானின் வயிற்று உதித்து -
அழகிய இனமைத் தன்மையையுடைய பெண்மானின்
வயிற்றில் பிறந்து, மூமருவு கானக் குறவர் - பூக்கள் மலிந்த
கானகத்திலேயுள்ள குறவர்கள், களிகூர - மகிழ்ச்சியுடைய
யும்பொருட்டு, பூங்குழில்போல் - அழகிய குழிலைப்போல,
ஏனல் புனம் காத்து இனிது இருந்து - தினைப்புனத்
தைக் காத்து சுகமாயிருந்து, மேன்மைபெற - மேலான
பதவியையுடைய, தெள்ளி தினைமாவும் தேனும் பரிந்து
அளித்த - தெள்ளிய தினைமாவையும் தேனையும் பிசைந்து
அன்போடு கொடுத்து, வள்ளிக் கொடியை மணங்தோனே -
கொடிபோன்ற வள்ளிநாயகியாரை திருமணஞ்சு செய்
தவனே! எ - ரு.

(க-ரை) தெய்வயானையம்மையாரையும் வள்ளிநாயகி
யாரையும் முருகப்பெருமான் திருமணஞ்செய்த செய்தி
கள் இங்கண்ணிகளில் கூறப்பட்டிருக்கின்றனவென்க.

(வி-ரை) தெய்வக் களிறு - தெய்வபாளையமையார்; இங்கே களிரென்பது யானையென்னும் பொருட்டாய் நின்றது. “குமராநாயகன் றெப்வதக் களிற்றெருஞ் கூடி”, “சேனுதித்திடு தெய்வதக் களிற்றினைச் செவ்வேள், நாணினிற் கட்டி” என்பவற்றூல்றிக. (கந்தபு: தெய்வா: 260, 264). கலைமுனிவன் - கலைகளையுணர்ந்த முனிவன்; சிவமுனிவன். ‘பூங்குயில்போல்’ என்றது காக்கையால் வளர்க்கப்பெற்ற குயில் பின்பு தன் இனத்தோடு சேர்தலைப்போல, குறவர்களால் வளர்க்கப்பெற்றுப் பின்பு தமக்குரிய இடத்தைச் சேர்ந்தாரென்ற கருத்தை உள்ளடக்கியது.

முருகப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்குமிடங்கள்

— உள்ளம்முவங்து

- 109 ஆறுதிருப்பதிகண்டு, ஆறுஏழுத் தும், அங்பினுடன் கூறும் அவர் சிந்தை குடிகொண்டோனே-நாறுமலர்க்
 110 கந்திப்பொதும்பர்எழு, கார் அலைக்கும் சீர் அலைவாய்ச் செந்திப் பதிபுரக்கும் செவ்வேளே!

(இ-ர்) உள்ளம் உவங்து - மனம் மகிழ்ந்து, ஆறுதிருப்பதி கண்டு - ஆறு திருப்பதிகளையும் தரிசித்து, ஆறு ஏழுத் தும் - சடக்ஷர மந்திரத்தை, அங்பினுடன் கூறுமலர் - அங்போடு ஒதுகின்றவர்களின், சிந்தை குடிகொண்டோனே - உள்ளத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்ட வனே! நாறுமலர் கந்திப் பொதும்பர் - வாசனை வீசுகின்ற மலர்களையடைய கருகஞ்சோலை, எழு கார் அலைக்கும் - எழுகின்ற மேகத்தை அலைக்கின்ற, சீரலைவாய் செந்திப் பதிபுரக்கும் செவ்வேளே - சிறப்புப்பொருந்திய கடற்கரை யிடத்தேயுள்ள திருச்செந்தூர் என்ற தலத்தைப் பாதுகாக்கின்ற முருகக்கடவுளே! எ - று.

(க-ரை) இக்கண்ணிகளில் முருகப்பெருமான் அன்பார் மனத்திலும் திருச்செங்தூரிலும் எழுந்தருளியிருப்பார் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றதென்க.

(வி-ரை) ஆறு திருப்பதி - திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோருடல், பழுமுதிர்சோலை யென்பன; இவற்றை ஆறுபடை வீடென்பார். கந்திப் பொதும்பார் - கழுகஞ்சோலை.

அழியாரின் வேண்டுகோள்

—சந்ததமும்

- 111 பல்கோடி சன்மய் பகையும் அவமிருத்தும் பல்கோடி விக்கினமும், பல்பினியும்-பல்கோடி
- 112 பாதகமும், செய்வினையும், பாம்பும், பசாசும், அடல் பூதமும், தீநிரும், பொருப்படையும்—தீதுஅகலா
- 113 வெவ்விடமும், துட்டமிருகம் முதலாம் எவையும் எவ்விடம்வந்து எம்மை எதிர்ந்தாலும்-அவ்விடத்தில்
- 114 பச்சையில் வாகனமும் பன் னிரண்டுதின்தோ அச்சம் அகற்றும் அயில்வேலும்-கச்சைத் [ஞம்,
- 115 திருஅணாயும் சீறடியும், செங்கையும், ஈராறு அருள்விழியும், மாமுகங்கள் ஆறும்-விரிகிரணம்
- 116 சிந்தப் புஜைந்த திருமுடிகள் ஓர் ஆறும், எந்தத்திசையும் எதிர்தோன்ற-வந்து,இடுக்கண்
- 117 எல்லாம் பொடிபடுத்தி, எவ்வரமும் தந்தபுகுந்து உல்லாசமாக உளத்து இருந்து,—பல்விதம் ஆம்
- 118 ஆசமுதல் நால்கவியும் அட்டாவதானமும், சீரே பேசும் இயல் பல்காப்பியத்தொகையும்—ஒசை
- 119 எழுத்துமுதலாம்ஜூந்து இலக்கணமும், தோய்ந்து பழுத்த தமிழ்ப்புலமைபாவித்து,-ஒழுக்கமுடன்

- 120 இம்மைப் பிறப்பில், இருவாதனை அகற்றி
மும்மைப் பெருமலங்கள் மோசித்துத்-தம்மைவிடுத்து
121 ஆயும் பழைய அடியாருடன் கூட்டித்,
தோயும் பரபோகம் துய்ப்பித்துச்—சேய
122 கடியேற்கும், பூங்கமலக்கால்காட்டி, ஆட்கொண்டு
அடியேற்கு முன் னின்று அருள்.

(இ-ன்) சந்ததமும் - எப்பொழுதும், பல்கோடி சன்
மப் பகையும் - எண்ணிறந்த பிறவித் துண்பங்களும், அவ
மிருத்தும் - அகால மரணமும், பல்கோடி விக்கினமும் -
எண்ணிறந்தவிடையூறுகளும், பல்பிணியும் - பலவிதமான
நோய்களும், பல்கோடி பாதகமும் - எண்ணிறந்த பாதகங்
களும், செய்வினையும் - (பிறராற்) செய்யப்படுகின்ற குளியமும்,
பாம்பும் - பாம்புகளும், பசாசும் - பேய்களும், அடல்
பூதமும் - வலிமையுள்ள பூதங்களும், தீநிரும் - அக்கினியும்
தண்ணீரும், பொருப்படையும் - போர்செய்கின்ற ஆயுதங்களும்,
தீது அகலா வெவ்விடமும் - தீமையைச் செய்கின்ற தீக்குணத்தினின்றும் நீங்காத கொடிய விஷமும்,
துட்ட மிருகம் முதலாம் எவையும் - துட்ட குணமுள்ள
மிருகங்கள் முதலாகிய யாவும், எவ்விடம் வந்து - எந்த
இடத்திலே தோன்றி, எம்மை எதிர்த்தாலும் - எம்மைத்
தாக்கினாலும், அவ்விடத்தில் - அந்தவிடத்தில், பச்சை
மயில் வாகனமும் - பச்சைநிறம் பொருந்திய மயில்வாகனமும்,
பன்னிரண்டு திண்டோனும் - வலிமை பொருந்திய
பன்னிரண்டு தோள்களும், அச்சம் அகற்றும் அயில்
வேலும் - பயத்தைப் போக்குகின்ற கூர்மையையுடைய
வேலாயுதமும், கச்சை திரு அரையும் - கச்சையையனித்த
அழகிய இடையும், சீறடியும் - சிறிய திருவடிகளும், செம்கையும் -
சிவந்த (பன்னிரண்டு) திருக்கரங்களும், சாராறு
அருள்விழியும் - அருளீப் பொழிகின்ற பன்னிரண்டு திருக்கண்களும்,
மாழுகங்கள் ஆறும் - சிறந்த திருமுகங்கள்

ஆறும், விரிகிரணம் சிந்தப் புஜங்கத திருமுடிகள் ஓர் ஆறும்-பரவுகின்ற கிரணங்கள் வீசும்பொருட்டு அணிந்த அழகிய முடிகள் ஆறும், எந்தத் திசையும் எதிர்தோன்ற வந்து - எந்தத் திக்குகளிலேயும் எதிரோ தோன்றுமாறு வந்து, இடுக்கண் எல்லாம் பொடிபடுத்தி - துண்பங்க எல்லாம் பொடிபடுமாறு செய்து, எவ்வரமும் தந்து - எல்லா வரங்களையும் தந்து, உல்லாசமாக உள்ததிற் புகுந்து இருந்து - மகிழ்ச்சியாக (எனது) மனத்துட் புகுந்து இருந்து, பல்விதமாம் ஆசுமுதல் நால் கவியும் - பலவகைப்பட்ட ஆசுகவி முதலாகிய நால்வகைக் களி களும், அட்டாவதானமும் - ஒரே காலத்தில் எட்டுவித வினாக்களுக்கு விடை அளிக்கும் கவன சக்தியும், சீர் பேசும் இயல் பல்காப்பியத் தொகையும் - சிறப்போடு பேசப்படுகின்ற இலக்கண அமைதியுடைய பல காவி யங்களின் தொகுதியும், ஒசை - ஒவியையுடைய, எழுத்து முதலாம் ஜந்து இலக்கணமும் தோய்ந்து - எழுத்தை முதலாகச் சொல்லப்படுகின்ற பஞ்ச இலக்கணங்களிலும் பழந்து, பழுத்த தமிழ்ப்புலமை பாலித்து - முதிர்ந்த தமிழ்ப்புலமையைத் தந்தருளி, ஒழுக்கமுடன் - நல்லெர முக்கத்தோடு, இம்மைப் பிறப்பில் இருவாதனை அகற்றி - இப்பிறப்பில் இருவகைப் பற்றுக்களையும் கீக்கி, மும்மைப் பெருமலங்கள் மோசித்து - பெரிதாகிய ஆணவும், கனமம், மரபை என்று சொல்லப்பட்ட மூன்று மலங்களையும் கீக்கி, தம்மை விடுத்து - நான் என்னும் அகங்காரத்தை விடுத்து, ஆயும் பழைய அடியாருடன் கூட்டி - ஆராய் கின்ற பழைய அடியார்களுடைய கூட்டத்தில் (என்னைச்) சேர்த்து, தோயும் பரபோகம் துய்ப்பித்து - அநுபவிக் கின்ற பேரின்பத்தை அனுபவிக்கச்செய்து, சேய கடி ஏற்கும் பூங்கமலம் கால்காட்டி - சிவந்த வாசனையுள்ள தாமரைமலர்பேரன்ற திருவடிகளை (தரிசிக்கும்படி) தந்து, ஆட்கொண்டு - ஆட்கொண்டருளி, அடியேனுக்கு முன்

நின்று அருள் - அடியேனுக்கு (எப்பொழுதும்) முன்னே
தோன்றி அருள் செய்வாயாக! எ - ரு.

(க-வர) முருகக்கடவுளின் அன்பர்கள் வேண்டுவன
வற்றை இக்கண்ணிகள் கூறுகின்றனவென்க.

(வி-வர) நாற்கவி - ஆசுகவி, மதுரகவி, சித்திரக்கவி,
வித்தாரகவி என்பன. ஐந்து இலக்கணம் - எழுத்து,
சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்பன. இருவாதசீர் -
அகப்பற்றும், புறப்பற்றுமாகிய இரண்டும். பழைய அடியார் -
தொன்றுதொட்டு அடிமைத்திறம் பூண்டோர்.

கந்தர் கலிவெண்பா மூலமும் உரையும்
முற்றுப்பெற்றன.

Printed at the
Rajakumaran Press.
Jaffna.
